30.12.2021.

AD HOC ARBITRAŽNI SUD OSNOVAN ARBITRAŽNIM SPORAZUMOM IZMEĐU ULJANIK d.d. U STEČAJU I ADRIADIESEL d.d., od 16.kolovoza 2021.

između

ADRIADIESEL d.d., OIB:39535117137,
Mala Švarča 155, Karlovac (tužitelj)

koga zastupaju:
odvjetnik Almir Dervišbegović, 10090 Zagreb, Vrapčanska putina 5 C i Marko Topić, 10000 Zagreb, Januševečka 20, zastupaju pojedinačno, te Darko Prpić, stalni sudski vještak za financije, računovodstvo i vrijednosne papire iz Zagreba, Ilica 213, zastupa skupno s jednim od prethodno navedenih punomoćnika

i

ULJANIK d.d. u stečaju, OIB:56243843109,
Flaciusova 1, Pula, (tuženik)

koga zastupaju:
Danijela Kovačić i Jasenka Perković, odvjetnice u ZOU Danijela Kovačić i Jasenka Perković iz Rijeke, Ivana Dežmana 10/I i Zdravko Čupković iz Rijeke, dr. Zdravka Kučića 3.

PRAVORIJEK

Arbitražni sud
doc.dr.sc. Jelena Čuveljak, predsjednica vijeća
izv. prof. dr. sc. Gordan Stanković, član vijeća
doc.dr.sc. Jakob Nakić, član vijeća

29. prosinca 2021.

Sadržaj

1. Arbitražni sporazum, osnivanje arbitražnog suda i pokretanje postupka 3
2. Stranke u postupku, njihovi zastupnici, predmet tužbenog zahtjeva i vrijednost predmeta spora 3
3. Pravila arbitraže 4
4. Mjesto arbitraže i jezik arbitražnog postupka 5
5. Tijek arbitražnog postupka te navodi i stajališta stranaka o pitanjima koja se tiču biti spora 5
5.1. Procesna odluka 1 5
5.3. Navodi u odgovoru na tužbu 10
5.4. Očitovanje tužitelja na odgovor na tužbu 13
5.5. Očitovanje tuženika na podnesak tužitelja 14
5.6. Procesna odluka 2 15
5.7. Usmeno ročište 16
6. Činjenična osnova za rješenje spora 26
7. Provedeni dokazi 28
8. Odluka o tužbenom zahtjevu 30
9. Odluka o troškovima arbitražnog postupka 44
10. Konačna odluka 44
PRAVORIJEK 45

1. Arbitražni sporazum, osnivanje arbitražnog suda i pokretanje postupka

1.1. Uljanik d.d. u stečaju i Adriadiesel d.d. su 16. kolovoza 2021. sklopili Arbitražni sporazum u kojem su dogovorili da će radi pokušaja što bržeg rješenja prijepora iste uputiti u postupak arbitraže, na način da se provede *ad hoc* arbitraža pred arbitražnim vijećem u sastavu od tri arbitra (od kojih je jedan predsjednik Arbitražnog suda imenovan od strane dvaju arbitara).

1.2. Adriadiesel d.d. je za arbitra imenovao izv. prof. dr. sc. Gordana Stankovića, koji je potpisao suglasnost s imenovanjem, a izjavu o neovisnosti i nepristranosti je potpisao 23. kolovoza 2021.

1.3. Uljanik d.d. u stečaju je za arbitra imenovao doc. dr. sc. Jakoba Nakića, koji je potpisao suglasnost s imenovanjem, a izjavu o neovisnosti i nepristranosti je potpisao 23. kolovoza 2021.

1.4. Imenovani arbitri su 23. kolovoza 2021. donijeli Odluku o imenovanju predsjednice Arbitražnog vijeća, kojom su izabrali doc. dr. sc. Jelenu Čuveljak, koja je izjavu o neovisnosti i nepristranosti potpisala 23. kolovoza 2021., te je istog dana zatražila odobrenje Državnog sudbenog vijeća za obavljanje dužnosti predsjednice *ad hoc* arbitražnog tribunala, a 3. rujna 2021. je potpisala suglasnost s imenovanjem.

1.5. U Arbitražnom sporazumu su stranke dogovorile i pravila arbitraže, jezik postupka, mjerodavno procesno i materijalno pravo te pravila o naknadi troškova postupka.

1.6. Putem elektroničke pošte od 2. rujna 2021. je Arbitražni sud pozvao stranke putem punomoćnika da sudjeluju na video sastanku radi dogovora o rokovima i načinu vođenja ovog postupka. Sastanak je održan 8. rujna 2021. u prisutnosti Arbitražnog vijeća te punomoćnika - odvjetnika stranaka.

1.7. Nakon sastanka sa strankama, te uplate troškova za arbitražu i dostave dokaza o uplatama 10. rujna 2021. osnovan je *ad hoc* Arbitražni sud.

2. Stranke u postupku, njihovi zastupnici, predmet tužbenog zahtjeva i vrijednost predmeta spora

2.1. Stranke u postupku su tužitelj Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac koga zastupaj punomoćnik odvjetnik Almir Dervišbegović, 10090 Zagreb, Vrapčanska putina 5 C i prokurist Marko Topić, 10000 Zagreb, Januševečka 20, zastupaju pojedinačno, te Darko Prpić, stalni sudski vještak za financije, računovodstvo i vrijednosne papire iz Zagreba, Ilica 213, zastupa skupno s jednim od prethodno navedenih punomoćnika i tuženik Uljanik d.d. u stečaju, OIB:56243843109, Flaciusova 1, Pula, koga zastupaju Danijela Kovačić i Jasenka Perković, odvjetnice u ZOU Danijela Kovačić i Jasenka Perković iz Rijeke, Ivana Dežmana 10/I i Zdravko Čupković iz Rijeke, dr. Zdravka Kučića 3.

2.2. Predmet spora su slijedeći tužbeni zahtjevi tužitelja:

"I. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula prema tužitelju Adriadiesel d.d. OIB 39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama, budući je ista prestala uslijed prijeboja s tražbinom tuženika prema tužitelju navedenom u točki II. ovog pravorijeka.

II. Nalaže se tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da u svojim polovnim knjigama provede dug temeljem Ugovora o cesiji sklopljenog 31.8.2018. između Kermas Energije d.o.o. OIB 90910161636, Šeferova 6., Karlovac kao ustupitelja i Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac, kao primatelja u iznosu od EUR 1.700.000,00 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, u roku od 15 dana, kao i prijeboj istog s tražbinom tuženika iz točke I. ovog pravorijeka, a u suprotnom će ovaj pravorijek zamijeniti isto.

III. Nalaže se tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da tužitelju Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac vrati u posjed zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zorki Čavajda iz Zagreba pod. br. Ov-8559/2018 od 30.7.2018. na iznos od EUR 1.400.000,00 s kamatama u roku od 15 dana.

IV. Nalaže s tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da tužitelju, Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac izda brisovno očitovanje glede fiducijarnog vlasništva nad pokretninama prenesenim Zaključkom br. 637/321-19/2 Financijske agencije od 22.03.2019. g. u roku od 15 dana, a u suprotnom će ovaj pravorijek zamijeniti isto.

V. Utvrđuje se da je ništetan Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama sklopljen 4.7.2019."

2.3. Tužitelj je u tužbi označio vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.700.000 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja, a na ročištu održanom 13. prosinca 2021. je istaknuo da se obračun vrši na dan podnošenja tužbe, a tuženik se tako određenom iznosu vrijednosti predmeta spora nije protivio. Srednji tečaj HNB-a na dan 28. rujna 2021. je iznosio 7,491414 kn (izvor: https://www.hnb.hr/temeljne-funkcije/monetarna-politika/tecajna-lista/tecajna-lista), stoga se vrijednost predmeta spora utvrđuje u iznosu od 12.735.403,80 kn.

3. Pravila arbitraže

3.1. Pravo mjerodavno za arbitražni postupak sukladno Arbitražnom sporazumu i dogovoru stranaka je hrvatsko postupovno pravo, a posebno Zakon o arbitraži (NN br. 88/01; dalje u tekstu: ZA) i, uz odgovarajuću primjenu, pravila Pravilnika o

arbitraži pri Stalnom izbranom sudištu Hrvatske gospodarske komori (NN, br. 150/02 i 50/2017; dalje u tekstu: Zagrebačka pravila ili ZP). Pri tome se neće primjenjivati odredbe članaka 4., 6., 15. st. 2., 24., 25., 31., 33. do 41., 48., 54. do 57., 62. do 71, kao niti eventualne druge odredbe Zagrebačkih pravila koje se protive smislu Arbitražnog sporazuma i u njemu izraženim namjerama stranaka. Arbitražni će sud, prema potrebi, na odgovarajući način primjenjivati odredbe Zakona o parničnom postupku (SL SFRJ, br. 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, i NN, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje u tekstu: ZPP).

3.2. Mjerodavno materijalno pravo je pravo (zakoni) Republike Hrvatske uz isključenje trgovačkih običaja (kodificiranih ili ne) te poslovne prakse.

4. Mjesto arbitraže i jezik arbitražnog postupka

4.1. Stranke su se u Arbitražnom sporazumu suglasile oko mjesta arbitraže, pa je Arbitražni sud odredio da je mjesto arbitraže u Rijeci, Republika Hrvatska.

4.2. Stranke su se u Arbitražnom sporazumu suglasile oko jezika arbitraže, pa je sukladno tome Arbitražni sud odredio da će jezik arbitraže biti hrvatski jezik.

5. Tijek arbitražnog postupka te navodi i stajališta stranaka o pitanjima koja se tiču biti spora

5.1. Procesna odluka 1

5.1.1. Putem elektroničke pošte od 2. rujna 2021. Arbitražni sud pozvao je stranke putem punomoćnika da sudjeluju na video sastanku radi dogovora o rokovima i načinu vođenja ovog postupka. Sastanak je održan 8. rujna 2021. u prisutnosti Arbitražnog vijeća te punomoćnika - odvjetnika stranaka. Nakon sastanka sa strankama, te uplate troškova za arbitražu i dostave dokaza o uplatama 10. rujna 2021. osnovan je *ad hoc* Arbitražni sud.

5.1.2. Procesna odluka 1 donijeta je 10. rujna 2021 te je upućena strankama, a one su primitak potvrdile 13. rujna 2021. U Procesnoj odluci 1 sadržan je i Procesni kalendar u kojem su dogovoreni rokovi za pisana očitovanja stranaka te detalji načina pisane komunikacije stranaka kao i mogućnosti održavanja usmenog ročišta. U Procesnom kalendaru je dogovoreno i da se rok za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari od 120 dana računa od dana osnivanja *ad hoc* Arbitražnog suda dakle, od dostave dokaza o uplatama 10. rujna 2021.

5.2. Navodi u tužbi

5.2.1. Tužitelj je tužbu s prilozima dostavio 28. rujna 2021. U tužbi navodi da se postupak pokreće radi utvrđenja, činjenja i ukidanja/izmjene pravnog odnosa i da je vrijednost predmeta spora 1.700.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

5.2.2. U tužbi navodi da se Ugovorom br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza te rasporedu deviznog priljeva iz ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda – pomoćni agregat NOV 526. EV. br. H401.25.PU.388 od 16. rujna 2016. (dalje u tekstu: Ugovor za Novogradnju 525) tužitelj obvezao izraditi pomoćni agregat za brod u gradnji koji bi tada gradio tuženik, koji se obvezao tužitelju platiti ugovornu cijenu u iznosu od 2.826.000,00 EUR-a, pri čemu je tuženikov uvjet za sklapanje tog ugovora bio da dobavljač generatora bude društvo Uljanik tesu d.d. u većinskom vlasništvu tuženika. Tužitelj je bio u zakašnjenju pa su stranke 30. srpnja 2018. sklopile Ugovor o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama (dalje u tekstu: Ugovor o uređenju međusobnih odnosa) u kojem su utvrdile da će tuženik preuzeti na sebe obvezu isplate ostatka ugovorene cijene po ugovoru o dobavi komponenata (motora) za pomoćne agregate s proizvođačem iz NR Kine u visini 1.275.000,00 EUR-a te da se tuženikovo plaćanje avansa u visini od 1.381.550,00 EUR za komponente (motore) namijenjene ugradnji od tog trenutka smatra pozajmicom te je utvrđena obveza tužitelja na otplatu te pozajmice u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a i to u 36 jednakih mjesečnih rata s ugovornom kamatom od 5,50% godišnje te zakonskom zateznom kamatom za slučaj kašnjenja. Radi osiguranja povrata tog iznosa tužitelj je predao tuženiku zadužnicu na iznos od 1.400.000,00 EUR-a te je u korist tuženika naknadno prenio fiducijarno vlasništvo na pokretninama.

5.2.3. Tužitelj ističe da su predmetni ugovori bili djelomično izvršavani na način da je tuženik platio kineskom proizvođaču komponenata ostatak kupoprodajne cijene te je tužitelj iste dijelom ugradio u pomoćne agregate ugovorene Ugovorom o novogradnji 526, kao i da je tuženiku predao zadužnicu. No, ugovori da nisu u cijelosti izvršeni jer da tuženik nije izvršio svoju obvezu plaćanja 333.450,00 EUR-a koje duguje prilikom isporuke pomoćnih agregata niti je tužitelj izvršio obvezu prijenosa fiducijarnog vlasništva pokretnina te plaćanja fakturiranih računa tuženika za kamate.

5.2.4. Nadalje tužitelj navodi da je tuženik inzistirao na plaćanju kamata po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa te je 23. siječnja 2019. Izjavom o otkazu obročnog plaćanja novčane obveze po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa učinio dospjelom cjelokupnu tražbinu tuženika po tom ugovoru u iznosu od 1.413.351,34 EUR-a sa zateznom kamatom te je 12. ožujka 2019. predao FINA-i na naplatu zadužnicu za iznos od 1.400.000,00 EUR-a s kamatama, čime je prouzročio blokadu računa tužitelja i naplatio ukupno 1.206.088,68 kn. Nakon toga da je tužitelj izvršio svoju ugovornu obvezu te je upisao u Upisnik FINA-e prijenos

prava vlasništva na ime tuženika sukladno Ugovoru no tuženik nije pristao na povlačenje zadužnice sa naplate.

5.2.5. Tijekom ljeta 2018, s tužiteljem povezano društvo i to Kermas energija d.o.o. izabrano je za strateškog partnera u procesu restrukturiranja Uljanika d.d., te je 24. srpnja 2018. s tuženikom i društvom Uljanik brodogradilište d.d. kao založnim dužnikom zaključilo Ugovor o zajmu sa zasnivanjem založnog prava na nekretnini, temeljem kojeg je tuženiku dalo zajam od 12.600.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, s fiksnom ugovornom kamatom po stopi od 3,85% godišnje te s rokom povrata od jedne godine, uz osiguranje upisom založnog prava na nekretnini tuženikovog društva – kćeri (Uljanik brodogradilište d.d.). Kermas energija d.o.o. i tužitelj su povezane osobe pa su 31. kolovoza 2018. sklopile Ugovor o ustupu potraživanja – Cesiji kojim je Kermas energija d.o.o. dio svog potraživanja u iznosu od 1.700.000,00 EUR (plativo u kunama) prenijela (cedirala) na tužitelja. Ta tražbina bi prema redovitom tijeku stvari (odnosno prema sadržaju Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava) dospjela 24. srpnja 2019, ali kako je od zaključenja Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava došlo do dramatičnog pogoršanja financijskih prilika tuženika, tužitelj je s društvom Kermas energija d.o.o. 20. veljače 2019. sklopio Ugovor o ustupanju radi ispunjenja (naplate), kojim je privremeno ustupio tj. vratio Kermas energiji d.o.o. svoju tražbinu prema tuženiku. Potom je Izjavom o raskidu od 22. veljače 2019. društvo Kermas energija d.o.o. raskinulo Ugovor o zajmu sa zasnivanjem založnog prava s tuženikom i zatražilo povrat cjelokupnog zajma s pripadajućim kamatama. Tuženik nije vratio primljeni zajam već je isti nastojao osporiti. Tužitelj međutim navodi da su od 25. veljače 2019. dospjele i tražbina Kermas energije d.o.o. i tražbina tužitelja prema tuženiku u cjelokupnom iznosu od 12.600.000,00 EUR-a.

5.2.6. Nakon blokade računa tužitelja, na sastancima održanim u prvom tromjesečju 2019. tadašnjoj Upravi tuženika je prezentirana isprava o Cesiji (na sastanku 26. veljače2019.) te je dana kompenzacijska izjava tuženika (na sastanku 15. ožujka 2019.) sve s ciljem da se riješe ti problemi. Međutim, Uprava tuženika je odbila prihvatiti postojanje sklopljene cesije kao i dane kompenzacije. No u javnom priopćenju od 31. ožujka 2019, Uprava tuženika navela je da se tužitelj neosnovano pokušava naplatiti na temelju cesije s društvom Kermas energija. Kako je rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu br. St-29/2019 od 20. svibnja 2019. otvoren stečajni postupak nad tuženikom, Kermas energija i tužitelj su izvršili prijave tražbina u stečajnom postupku.

5.2.7. S obzirom da uprava tuženika nije htjela povući blokadu računa tužitelja te da tužitelj uslijed toga nije mogao vršiti plaćanja, tužitelj je 12. srpnja 2019. podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad samim sobom, a radi rješenja problema je stupio u razgovore s bivšim stečajnim upraviteljem tuženika u svrhu deblokade te je 4. srpnja 2019. sklopljen Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama (dalje u tekstu: Sporazum o deblokadi), a koji je sklopljen kao rezultat tuženikove prijetnje i prisile te

korištenjem tužiteljevim stanjem nužde i teškim materijalnim prilikama, ali na koji je tužitelj morao pristati jer bi inače bio potpuno uništen. Ističe da je taj Sporazum o deblokadi ništetan temeljem čl. 4., 6., 8., 279. str. 3., 322. st. 1. i 329. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO) s obzirom da je sklopljen kako bi se izbjegao stečaj tužitelja. Tek nakon plaćanja neduga tuženiku u iznosu od 1.916.314,21 kn (1.011.642,40 kn naplatom po zadužnici i 904.671,81 kn uplatom tužitelju) tuženik je povukao zadužnicu u prvoj polovini srpnja 2019. Nakon toga je tužitelj izvršio i dodatna plaćanja i to do 11. listopada 2019. ukupno 2.565.074,73 kn.

5.2.8. Kako tuženik nije prihvatio cesiju koja mu je dostavljena 26. veljače 2019. odnosno kompenzacijsku izjavu 15. ožujka 2019. (koja mu je 15. ožujka 2019.) tužitelj je izvršio prijavu tražbine u ukupnom iznosu od 1.700.000 EUR (u kunama: 12.556.108,20 kn) s osnova cesije te iznosa od 828.057,06 kn s osnova računa za ostale isporuke i usluge, te je dostavio još jednom Cesiju i dao kompenzacijsku izjavu s novim datumom i naznakom kada namjerava istu unijeti u svoje poslovne knjige.

5.2.9. U rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-95/2019-123 od 23. rujna 2019. je osporen dio prijavljene tražbine Kermas energija d.o.o. u iznosu od 2.186.258,64 kn uz obrazloženje da se kod prijave tog dijela tražbine nije vodilo računa o prijenosu dijela tražbine na Adriadiesel d.d., dok je prijava tražbine tužitelja u stečajnom postupku tuženika osporena jer je tuženikovo potraživanje prema tužitelju veće od prijavljene tražbine.

5.2.10. Kako tužitelj nije imao pisani dokaz da su tražbine kompenzirane, na sastanku 5. rujna 2019. s bivšim stečajnim upraviteljem u kafiću „Stella" u Puli isto je istaknuto usmeno kao i na ispitnom ročištu 6. rujna 2019. No, na tom ispitnom ročištu je stečajni upravitelj smijenjen, a nova stečajna upraviteljica nije provela predmetnu kompenzaciju niti su tužitelju vraćena sredstva osiguranja naplate potraživanja. Sigurnosti radi je još jednom izjavljen prijeboj novoj stečajnoj upraviteljici 18. prosinca 20019. No nova stečajna upraviteljica je istaknula bojazan da je Ugovor o cesiji antedatiran, ali nije pokrenula postupak radi pobijanja iste. Uslijed prijepora među strankama oko toga je li tužitelj mogao steći tražbinu prema tuženiku cesijom, je li ta tražbina dospjela te je li ona prebijena s tražbinom tuženika prema tužitelju, tužitelj je naručio pravno mišljenje od prof. dr. sc. Zvonimira Slakopera koji je zaključio da se predmetne tražbine mogu prebiti. S druge strane, tuženik je naručio pravno mišljenje od prof.dr.sc. Hrvoja Markovinovića, koji je svoje inicijalno pravno mišljenje dopunio dodatnim pravnim mišljenjem od 14. lipnja 2020, a iz kojeg da proizlazi kako se uz ispunjenje određenih pretpostavaka te uz ograde iznesene u tom pravnom mišljenju može tvrditi da je tražbina društva Kermas energija d.o.o. prema tuženiku dospjela prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom te da su ispunjene pretpostavke za prijeboj predmetnih tražbina u stečaju.

5.2.11. Slijedom navedenog tužitelj ističe da je do dana tužbe tuženiku isplaćen iznos neduga od 347.343,65 EUR te da (uzme li se u obzir visina cedirane tražbine) tužitelj od tuženika potražuje još 633.568,41 EUR s time da tuženik i dalje nije vratio zadužnicu te fiducijarno vlasništvo pokretnina procijenjenih na više

od 3.000.000 EUR. Stoga traži da se donese pravorijek sadržaja kako je navedeno u točki 2.2. gore.

5.2.12. Uz tužbu je tužitelj dostavio 37 priloga i to: A-1 Preslika Ugovora za novogradnju 526 od 16. rujna 2016.; A-2 Preslika Ugovora o uređenju međusobnih odnosa od 30. srpnja 2018.; A-3 Preslika Zadužnice br. Ov-8559/2018 od 30. srpnja 2018.; A-4 Izvadak otvorenih stavaka – potraživanje tužitelja prema tuženiku na dan 23. siječnja 2019.; A-5 Preslika tuženikove Izjave o otkazu obročnog plaćanja po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa od 22. siječnja 2019.; A-6 Potvrda FINA-e o blokadi računa i novčanih sredstava tužitelja s očevidnikom o danima blokade; A-7 Zaključak FINA-e br. 637-321/19-2 od 22. ožujka 2019.; A-8 Ispis e-pošte od 25. ožujka 2019. komunikacije između Uprave tužitelja i Uprave tuženika kojom tužitelj opetovano moli tuženika za ponovnu uspostavu ugovornog odnosa i deblokadu; A-9 Preslika Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 24. srpnja 2018.; A-10 Preslika Ugovora o ustupu potraživanja – Cesiji od 31. kolovoza 2018.; A-11 Ugovor o ustupanju radi ispunjenja (naplate) od 20. veljače 2019.; A-12 Preslika Izjave društva Kemas energija d.o.o. o raskidu Ugovora o Zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 22. veljače 2019. dostavljena tuženiku 25. veljače 2019.; A-13 Preslika Rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. 15 Su-399/2019 od 14. ožujka 2019. – drugi, treći, peti i sedmi ulomak na str. 4; A-14 Preslika Rješenja Županijskog suda u Zagrebu br. 15 Su-675/2019-3 od 29. travnja 2019.; A-15 Preslika bilješke sa sastanka između uprava tužitelja i tuženika od 26. veljače 2019.; A-16 Preslika bilješke sa sastanka između uprava tužitelja i tuženika od 15. ožujka 2019.; A-17 Priopćenje Uprave Uljanika d.d. od 31. ožujka 2019. objavljeno na isti dan na portalu N1; A-18 Priopćenje Uprave Uljanika d.d. od 31. ožujka 2019. objavljeno dne 01. travnja 2019. na portalu www.ipress.hr; A-19 Preslika prijave tražbine Kermas energije d.o.o. u stečajnom postupku nad tuženikom; A-20 Preslika prijave tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad tuženikom; A-21 Preslika Sporazuma o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa br. H430/DK/2016 od 04. srpnja 2019.; A-22 Izvadak iz poslovnik knjiga tužitelja – evidencija plaćanja prema Uljaniku, prije deblokade, prema Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa; A-23 Izvadak iz poslovnik knjiga tužitelja – evidencija plaćanja prema Uljaniku, prije i nakon deblokade, prema Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa; A-24 Preslika Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu – Stalne službe u Karlovcu br. 4 St-1630/2019-5 od 12. kolovoza 2019.; A-25 Preslika kompenzacijske izjave tužitelja od 22. svibnja 2021. dostavljene kao prilog Cesiji u sklopu prijave tražbine tužitelja u stečajnom postupku; A-26 Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu br. St-95/2019-123 od 23. rujna 2019. str 8. pod br. 116., str. 24. pod br. 25. i str. 29.; A-27 Rješenje Općinskog suda u Karlovcu br. 14 Povrv-39/2021-2 od 8. ožujka 2021.; A-28 Rješenje Županijskog suda u Varaždinu br. Gž-624/2021 od 13. svibnja 2021.; A-29 Financijsko vještačenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i vrijednosne papire Darka Prpića, dipl. oec. od 12. veljače 2020.; A-30 Rješenje ŽDO u Puli br. KP-DO-40/2020 od 29. prosinca 2020. str. 33, 35. i 36; A-31 Pravno mišljenje prof. dr. sc. Zvonimira Slakopera, pročelnika Katedre za građansko pravo Pravnog fakulteta u Rijeci i člana Katedre za pravo Ekonomskog fakulteta u Zagrebu o valjanosti i učincima Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava i Cesije, te o nastupu pravnih učinaka Cesije kao i kompenzablnosti međusobnih tražbina tužitelja i tuženika; A-32 Preslika Dodatnog pravnog mišljenja prof. dr. sc. Hrvoja Markovinovića od 14. lipnja 2020.;

A-33 Preslika dopisa tužitelja tuženiku od 24. svibnja 2020.; A-34 Preslika dopisa tužitelja tuženiku od 03. rujna 2020.; A-35 Saldo potraživanja od Uljanika na dan 22. rujna 2021. A-36 Dopis tuženika tužitelju od 10. prosinca 2019. i 05. svibnja 2020. te A-37 Prijedlog Odluke Skupštine vjerovnika tuženika od 30. rujna 2020.

5.2.13. U tužbi je predloženo provođenje dokaza saslušanjem predsjednika Uprave tužitelja Nenada Končara, zamjenika predsjednika Nadzornog odbora tužitelja i ujedno punomoćnika tužitelja - odvjetnika Almira Dervišbegovića te ranijih zaposlenika tuženika Tomislava Černjula i Milka Mihovilovića, zatim Damira Majstorovića i Marka Topića. Tužitelj je u tužbi predložio i izvođenje dokaza: „po potrebi, knjigovodstveno vještačenje poslovnih knjiga tužitelja i tuženika."

5.3. Navodi u odgovoru na tužbu

5.3.1. Tuženik je odgovor na tužbu s prilozima dostavio 20. listopada 2021. U odgovoru na tužbu potvrđuje da su stanke sklopile Ugovor za Novogradnju 526 ali da tužitelj nije uredno ispunjavao svoje obveze pa je sklopljen Ugovor o uređenju međusobnih odnosa u kojem je uređeno i pitanje plaćanja povrata avansa s obzirom da je tuženik dva puta platio predmetni iznos, pa se je tužitelj obvezao vratiti tuženiku iznos od 1.381.550,00 EUR-a te je radi osiguranja te isplate predao tuženiku zadužnicu na iznos od 1.400.000,00 EUR dok je drugi instrument osiguranja (fiducijarni prijenos vlasništva na pokretninama) predao tuženiku tek 22. ožujka 2019. i to nakon što je već otkazan Ugovor o uređenju međusobnih odnosa i nakon dospijeća ukupne osigurane tražbine. Ističe da je tužitelj odbio plaćati kamate navodeći da se njegov dug treba umanjiti za iznos od 333.450,00 EUR-a ali taj iznos tuženik treba platiti tek pred isporuku naručene opreme, a po završenom ispitivanju pomoćnih agregata u sjedištu tužitelja, do čega nije došlo pa to potraživanje nije dospjelo. Navodi nadalje da nisu postojali uvjeti za prijeboj na koji se poziva tužitelj. Stoga je, a budući da tužitelj nije ispunjavao obveze iz Ugovora o uređenju međusobnih odnosa, tuženik dana 23. siječnja 2019. uputio tužitelju Izjavu o otkazu obročnog plaćanja novčane obveze po tom ugovoru te je podnio zadužnicu na naplatu, temeljem čega se je djelomično naplatio u iznosu od 1.016.345,56 kn.

5.3.2. Ističe da nije sporno sklapanje Ugovora i zajmu s Kermas energijom d.o.o. Ističe nadalje da mu je Ugovor o cesiji predan tek uz prijavu tražbine u stečajnom postupku, datiranu 18. srpnja 2019., te da prije toga tuženiku nije predan Ugovor o cesiji. Navodi i da je nevjerodostojno da su Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. tužitelj i Kermas energija d.o.o. sklopili zbog straha da će tužitelj doći u zakašnjenje s plaćanjem po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa od 30. srpnja 2018. jer je u to vrijeme tužitelj uredno plaćao svoje obveze po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa. U pogledu Ugovora o ustupanju radi ispunjenja (naplate) od 20. veljače 2019. ističe da ga je tužitelj prvi put spomenuo u tužbi od 5. listopada 2020., ali ne i ranije, kao i da taj ugovor uopće nije postojao u vrijeme koje se navodi kao dan njegova sklapanja (20. veljače 2019.) nego da je sklopljen naknadno, a kako bi se pokušalo izbjeći nastupanje činjenice da je u trenutku davanja Izjave o raskidu Ugovora o zajmu dio tražbine iz tog Ugovora bio cediran tužitelju pa se raskid više ne odnosi na cedirani dio tražbine.

5.3.3. U pogledu Izjave o raskidu Ugovora o zajmu od 22. siječnja 2019. tuženik ističe kako se predmetna Izjava osporava jer su sve činjenice i ocjene koje Kermas energija d.o.o. iznosi kao razlog za prijevremeni raskid Ugovora o najmu istoj bile poznate u trenutku zaključenja Ugovora o zajmu. Pri tome se tuženik poziva na članak 359, stavak 2. ZOO, koji da ovdje treba analogno primijeniti i na situacije iz članka 364. ZOO. Stoga da nije moglo doći do raskida Ugovora o zajmu Izjavom o raskidu od 22. siječnja 2019, te stoga ta tražbina nije dospjela prije otvaranja stečajnog postupka već protekom roka koji je Ugovorom o zajmu određen kao rok vraćanja zajma, tj. 25. srpnja 2019.

5.3.4. U pogledu navoda da je u ožujku 2019. tadašnjoj upravi prezentirana isprava o cesiji, tuženik navodi kako iz po tužitelju priloženih rukom pisanih bilježaka sa sastanka nije moguće utvrditi o kojim bi se cesijama radilo, pa tako nešto nije ni obvezivalo upravu da isto evidentira u poslovnim knjigama. Navodi da tuženikovo priopćenje u medijima ne znači da je tuženiku predana konkretna isprava – Ugovor o cesiji. Kermas energija d.o.o. kao ustupitelj da nikada nije obavijestila tuženika kao dužnika o ustupanju te visini ustupljene tražbine sukladno čl. 82 st. 1. ZOO-a.

5.3.5. U pogledu prijave tražbine u stečajnom postupku, tuženik ističe da uz prijavu dostavljenu stečajnom upravitelju nije priložena kompenzacija od 22. svibnja 2019. na iznos od 8.214.772,61 kn niti je ta isprava popisana kao prilog u samoj prijavi tražbine, već je ista priložena uz tužbu, a tražbina iz Ugovora o kreditu dospijeva 25. srpnja 2019. a ne 22. svibnja 2019.

5.3.6. U pogledu situacije vezane uz naplatu zadužnice, tuženik ističe da je za to odgovoran sam tužitelj koji nije plaćao ranije preuzete obveze pa je tuženik aktivirao ugovoreni instrument osiguranja plaćanja. U razgovorima s tadašnjim stečajnim upraviteljem Damirom Majstorovićem predstavnici tužitelja nisu spominjali da imaju potraživanje prema tuženiku niti su tražili da se isto unese u sporazum oko kojeg su pregovarali s tuženikom te je stečajni upravitelj sa tužiteljem sklopio Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa za Novogradnju 526. Da je postojala predmetna tužiteljeva tražbina prema tuženiku, tužitelj sigurno ne bi sklopio predmetni Sporazum. Tuženik ističe da ovaj Sporazum nije ništetan i da je plaćanje po tom Sporazumu sukladno dugu kojeg je tužitelj imao prema tuženiku.

5.3.7. U pogledu rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-95/2019-123 od 6. rujna 2019., tuženik navodi kako iz tog rješenja jasno proizlazi da je tužiteljeva tražbina osporena, a ne da su predmetne tražbine prestale kompenzacijom.

5.3.8. Tuženik osporava da je došlo do prijeboja tražbina u iznosu od 8.214.772,61 kn (1.112.915,27 EUR) kojim bi se prebila tužiteljeva tražbina iz Ugovora o cesiji sklopljenog s Kermas energijom d.o.o. 31. kolovoza 2018. te tuženikova tražbina iz Ugovora o uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora za Novogradnju 526 od 30. srpnja 2018. jer nisu ispunjene sve pretpostavke za prestanak tražbina prijebojem. Naime, tražbina Adriadiesel d.d. prema stečajnom dužniku iz Ugovora o cesiji sklopljenog između Kermas energija d.o.o. i Adriadiesel d.d. 31. kolovoza 2018. dospjela je tek nakon otvaranja stečajnog postupka (25. srpnja 2019.), a tražbina

stečajnog dužnika prema Adiadiesel d.d. dospjela je prije otvaranja stečajnog postupka to jest 22. siječnja 2019. kada je Uljanik d.d. uputio Adriadiesel-u d.d. Izjavu o otkazu obročnog plaćanja novčane obveze po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa, čime dolazi do dospijeća ukupne tražbine koja u tom trenutku iznosi od 1.413.351,34 EUR-a u protuvrijednosti u kunama s kamatom od 23. siječnja 2019.

5.3.9. Dodatno tuženik ističe da Ugovor o cesiji od 30. kolovoza 2018. kao ni Ugovor o zajmu od 24. srpnja 2018. nisu provedeni u poslovnim knjigama ugovornih strana, a isto nije navedeno ni u Sporazumu o deblokadi a Kermas energija d.o.o. je u svojoj prijavi tražbine obračunala kamate i na taj dio tražbine, stoga smatra da je dokazano kako je Ugovor o cesiji antedatiran. Njegova novčana tražbina koja je osigurana zadužnicom i fiducijarnim vlasništvom na pokretninama tužitelja nije podmirena odnosno tužitelj je samo djelomično tu tražbinu podmirio, a i nadalje postoji dug u iznosu 1.189.395,01 EUR u protuvrijednosti u kunama. Zbog navedenog tužbeni zahtjevi kojima se traži od tuženika da vrati tužitelju u posjed predmetnu zadužnicu te izda brisovno očitovanje glede fiducijarnog vlasništva na pokretninama, ukazuju se potpuno neosnovanima iz razloga što i nadalje postoji novčana tražbina tuženika koja je osigurana tim instrumentima osiguranja.

5.3.10. Slijedom navedenog, tuženik navodi da njegova tražbina iz Ugovora o uređenju međusobnih odnosa od 30. srpnja 2018. i nadalje postoji odnosno da nije prestala prijebojem jer nisu ispunjene pretpostavke za prijeboj iz čl. 174. Stečajnog zakona, zatim navodi da nisu postojali uvjeti za raskid Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 24. srpnja 2018. te da je tuženik pravna osoba u stečaju te stečajni vjerovnici svoja prava ostvaraju podnošenjem prijave tražbina u stečajnom postupku. Tužitelj je svoje pravo kao stečajni vjerovnik konzumirao podnošenjem prijave tražbine. Kod ovakve činjenične i pravne situacije nije dopušteno da sud (pa ni arbitražni sud) nalaže tuženiku kao stečajnom dužniku da u svojim poslovnim knjigama provede dug temeljem ovdje konkretno Ugovora od cesiji i da provede prijeboj. Ističe da je Sporazum o deblokadi od 4. srpnja 2019. sklopljen suglasnom voljom ugovornih strana te proizvodi pravne učinke, pa je tužitelj dužan postupati po istom i predlaže da ovaj sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan u cijelosti.

5.3.11. Uz odgovor na tužbu je tuženik dostavio 16 dokaza i to: B-1 Dodatak Ugovora za Novogradnju 526 od 6. lipnja 2017.; B-2 Očitovanje na Izjavu o raskidu Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 26. veljače 2019.; B-3 Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu o otvaranju stečajnog postupka nad tuženikom posl. broj St-95/2019 od 20. svibnja 2019.; B-4 tuženikov Poziv za korištenje DATA ROOM-a od 15. veljače 2018. upućen Kermas energija d.o.o. Zagreb; B-5 dodatni zahtjevi Kermas energija d.o.o. i Brodotrogir d.d. od 6. ožujka 2018.; B-6 preslika članka iz tiskovine „Jutarnji list" od 11. srpnja 2018., autor Barbara Ban; B-7 tužiteljeva prijava tražbine u stečajnom postupku od 18. srpnja 2019. koja je dostavljena stečajnom upravitelju tuženika te koja prileži stečajnom spisu; B-8 dopis punomoćnika tužitelja odvjetnika Almira Dervišbegovića upućen Odboru vjerovnika stečajnoj upraviteljici tuženika Mariji Ružić 19. prosinca 2019.; B-9 dopis punomoćnika tužitelja odvjetnika Almira Dervišbegovića upućen stečajnoj upraviteljici tuženika Mariji Ružić 13. veljače 2020. sa priloženom

Kompenzacijom od 18.prosinca 2019; B-10 e-mail poruka prokuriste tužitelja Marka Topića upućena ranijem stečajnom upravitelju tuženika 27. lipnja 2020.; B-11 Pravno mišljenje prof. dr.sc. Hrvoja Markovinovića od 18. veljače 2020.; B-12 Revidirani financijski izvještaj tužitelja za 2018. godinu; B-13 Revidirani financijski izvještaj društva Kermas energija za 2018. godinu s napomenom da radi obimnosti dostavljaju određene stranice izvještaja, a cjelokupni izvještaji nalaze se na stranicama sudskih registara nadležnih sudova; B-14 „Ugovor o zajmu" od 24. srpnja 2018.; B-15 Zapisnik o deponiranju zadužnice broj OU-185/2019-1, DK-4/2019. od 30. prosinca 2019. te broj OU-185/2019-2, DK-472019 od 26. lipnja 2020. i B-16 Zapisnik sa sjednice Skupštine vjerovnika ULJANIK d.d. u stečaju od 30. rujna 2020.

5.3.12. Tuženik je predložio i da se provedu dokazi saslušanjem ranijeg zakonskog zastupnika tuženika Emila Bulića te tadašnjeg zaposlenika tuženika Duška Bambića kao i saslušanje ranijeg stečajnog upravitelja Damira Majstorovića.

5.4. Očitovanje tužitelja na odgovor na tužbu

5.4.1. Očitovanje tužitelja na odgovor na tužbu dostavljeno je 2. studenog 2021. U njemu tužitelj osporava navode koji su u suprotnosti s navodima tužbe, ističući kako je relevantno da je Ugovor o cesiji dostavljen tuženiku te da je dana Izjava o prijeboju a što se tiče neispunjavanja obveza iz osnovnog ugovora, ističe da su ti navodi neistiniti, zlonamjerni ali i nebitni za predmet ovog raspravljanja. Ponavlja da je tuženiku Ugovor o cesiji prezentiran 26. veljače 2019., na sastanku 15. ožujka 2019. je i predana kompenzacija o čemu je i sastavljeno Priopćenje Uprave Uljanika d.d. od 31. ožujka 2019. Navodi da tuženik neistino tvrdi da je Ugovor o ustupanju radi ispunjenja (naplate) prvi put spomenut tek u tužbi u listopadu 2020. jer te isto spomenuto i u e-mail poruci od 9. lipnja 2020. a koju je prokurista tužitelja dostavio tuženiku i njegovim punomoćnicama.

5.4.2. U pogledu navoda da nije došlo do raskida Ugovora o zajmu, tužitelj te navode odbacuje kao neutemeljene jer je činjenica da su u odlukama Općinskog građanskog suda u Zagrebu i Županijskog suda u Zagrebu kao razlog opravdanosti neizdavanja potvrde o ovršnosti od strane javnog bilježnika sudovi naveli da Ugovor o zajmu više ne postoji jer da je prestao Izjavom o raskidu. Navodi da tuženik neistinito ističe kako prijava tražbine nije sadržavala kompenzacijsku izjavu jer je ista dostavljena, a čak je i pravno irelevantno kada točno jer je pravo na izjavljivanje prijeboja zadržano. Ističe i da su neistiniti navodi tuženika kako se prilikom sklapanja Sporazuma o deblokadi nije spominjala cesija jer je u tekstu Sporazuma kojeg je tužitelj dostavio bila spomenuta cesija, ali tuženik je dostavio svoj tekst Sporazuma koji je u konačnici i potpisan jer je blokada računa tužitelja trajala predugo i morao je isto potpisati da bi izbjegao otvaranje vlastitog stečajnog postupka. Također osporava navode tužitelja vezane uz osporavanje tražbine na ispitnom ročištu s obzirom da je razlog osporavanja upravo postojanje međusobnih tražbina. Navodi i da je datum provedbe u bilo čijim poslovnim knjigama Ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018. nebitan za ovaj postupak a tuženik drži sredstva osiguranja potraživanja tužitelja iako je poslovni odnos prestao. U pogledu navoda iz odgovora na tužbu kako sud (pa ni arbitražni

sud) ne može naložiti stečajnom dužniku provedbu određenih tražbina u poslovnim knjigama, ističe da je tuženik sklopio Arbitražni sporazum u kojem su se stranke sporazumjele o nadležnosti Arbitražnog suda te navele sve pojedinosti tužbenog zahtjeva te je tužitelj povukao tužbe u svim parnicama pred redovnim sudovima i isporučio tuženiku agregat-setove koje mu tuženik nije platio.

5.4.3. Uz podnesak je tužitelj dostavio još slijedeće pisane dokaze i to: A-38 Tužba Kermas energije i podnesci umješača – Republike Hrvatske, Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 15. prosinca 2020. u predmetu br. P-437/2020 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Pazinu; A-39 Podnesak Republike Hrvatske u predmetu br. Z-2595/2021 koji se vodi pred Općinskim sudom u Puli; A-40 E-poruka od 9. lipnja 2020. kojom tužitelj obavještava tuženika o postojanju tužiteljeve povratne cesije Kermas energiji, radi naplate; A-41 Odgovor javnog bilježnika Zorke Čavajda na žalbu Kermas energije u predmetu Su-399/2019 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu; A-42 E-poruka punomoćnika tužitelja tuženikovom stečajnom upravitelju od 3. rujna 2019.g. s tužiteljevim prijedlogom sporazuma o deblokadi i A- 43 E-poruka tuženikovog stečajnog upravitelja tužitelju od 27. lipnja 2019. s tuženikovim prijedlogom Sporazuma o deblokadi. Tužitelj nije u podnesku predlagao provođenje drugih daljnjih dokaza.

5.5. <u>Očitovanje tuženika na podnesak tužitelja</u>

5.5.1. Podnesak kojim se tuženik očituje na podnesak tužitelja od 2. studenoga 2021. dostavljen je 16. studenog 2021. U tom podnesku, tuženik osporava navode koji su protivni navodima iz odgovora na tužbu te ističe kako uz prijavu tražbine nije bila dostavljana izjava o prijeboju od 22. svibnja 2019. jer ista nije u popisu isprava koje se prilažu uz prijavu (a ostale su sve bile popisane), a nije jasno zašto bi tužitelj ponovno istaknuo izjavu o prijeboju samom stečajnom upravitelju ako ju je već ranije dao. Osporava i da bi raniji zakonski zastupnik tuženika zaprimio izjavu o prijeboju i ugovor o cesiji a ponavlja i da u financijskim izvještajima tužitelja taj ugovor o cesiji nije bio proveden pa nije mogao biti ni predan na sastancima na koje se tužitelj poziva. Ponavlja i da Kermas energija d.o.o. nije imala pravo na raskid ugovora o zajmu 22. veljače 2019., pa se tada tražbine nisu mogle sresti. Ponavlja i ostale navode iz odgovora na tužbu o ispunjavanju obveza iz osnovnog ugovora te o tome da je Ugovor o cesiji dostavljen tek uz prijavu tražbine u stečajnom postupku a kompenzacija se spominje tek u dopisu punomoćnika tužitelja od 19. prosinca 2019. a isto ne spominje ni Sporazum o deblokadi koji je sklopljen nakon otvaranja stečajnog postupka a prije podnesene prijave tražbine.

5.5.2. Ponavlja i navode da rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu nije *res iudicata* jer se ona svodi samo na obrazloženje zašto je pravilno javni bilježnik odbio izdati klauzulu ovršnosti. Kompenzacijska izjava koja je sukladno zakonu dostavljena tuženiku odnosno stečajnoj upraviteljici je kompenzacija u kojoj je naveden datum valute 25. srpnja 2019., a što je u skladu s dospijećem tražbine tužitelja iz Ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018. pod pretpostavkom valjanosti cesije, pa je dan kada su se tražbine sučelile upravo 25. srpnja 2019. Uostalom sam tužitelj je upravo tu kompenzaciju proveo u svojim poslovnim knjigama kao što je to naveo sudski vještak za financije, računovodstvo i vrijednosne papire

Darko Prpić kojem je tužitelj dostavio potrebne isprave. Da tuženik nije stečajni dužnik te da se ne primjenjuju posebna pravila za prijeboj iz Stečajnog zakona, nakon dostave izjave o prijeboju tuženiku prijeboj bi nastupio 25. srpnja 2019., sve sukladno čl. 195. i 196. ZOO-a. Nadalje ističe da je i iz tužiteljevog prijedloga Sporazuma o deblokadi razvidno kako se u istom ne spominje potraživanje tužitelja prema tuženiku po osnovi cesije niti se spominje kompenzacija te su stranke konačno usuglasile tekst koji je i potpisan odnosno ugovoreno je tužiteljevo podmirivanje duga kroz otplatni plan naveden u samom Sporazumu o deblokadi, pa tužiteljeva blokada računa nije bila protupravna. Ističe da je Trgovački sud u Pazinu u rješenju posl.br. St-95/2019-123 od 6.9.2019. osporio tražbinu vjerovnika Adriadiesel d.d., te uputio vjerovnika na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, no parnica nije pokrenuta niti je podnesena žalba protiv rješenja. To je najbitnije a ne što piše u obrazloženju rješenja. Ističe i da je pitanje ništetnosti cesije pravno pitanje s kojim se nije bavilo Državno odvjetništvo u postupku povodom podnesene kaznene prijave. Saslušane osobe uopće nisu na tu okolnost iskazivale, niti je cesija bila u fokusu Državnog odvjetništva kada je utvrđivalo postojanje kaznene odgovornosti prijavljenika, već se prvenstveno radilo o sklapanju i realizaciji ugovora kojim je tuženik naručio od tužitelja pomoćne agregate za novogradnju 526. Stoga ističe da smatra neosnovanim tužbeni zahtjev pa tako i zahtjev da se tuženiku kao stečajnom dužniku naloži da nešto provede u svojim poslovnim knjigama, sve kod činjenice da tužitelj nije podnio tužbu radi utvrđenja osporene tražbine.

5.5.3. Navodi i da zajam tuženiku nije dao tužitelj već druga pravna osoba - Kermas energija d.o.o. Nad tuženikom je otvoren stečajni postupak i prijavljena tražbina zajmodavca je utvrđena. Naplata utvrđenih tražbina nije stvar volje tuženika već unovčenja imovine i diobe vjerovnicima, a za zajmodavca postoji mogućnost naplata i iz založene nekretnine založenog dužnika. Otvaranje stečajnog postupka nad „subjektom" tuženikom je činjenica koja se desila svim vjerovnicima pa tako i tom zajmodavcu, a i tužitelju. Stečajni postupak ima svoje pravne posljedice i pravila postupanja. Iz svega iznesenog slijedi da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan te se predlaže njegovo odbijanje.

5.5.4. Uz podnesak tuženik nije dostavio daljnje pisane dokaze niti je predložio provođenje novih dokaza.

5.6. <u>Procesna odluka 2</u>

5.6.1. Kako su stranke predložile i izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka i stranaka, sukladno točci 16. Procesne odluke 1 dana 29. studenog 2021. održan je organizacijski virtualni sastanak na kojem su bili prisutni pored članova Arbitražnog suda i punomoćnik tužitelja odvjetnik Almir Dervišbegović i prokurista tužitelja Marko Topić te punomoćnica tuženika odvjetnica Danijela Kovačić. Dogovoreno je da će se usmeno ročište održati virtualnim putem 13. prosinca 2021.

5.6.2. U Procesnoj odluci 2 je utvrđeno da je usmeno ročište zatvoreno za javnost i dogovoren je red govora na usmenom ročištu na način da će tužitelji svoje pravne i činjenične navode iznositi ne duže od 30 minuta potom da će tuženik

svoje pravne i činjenične navode iznositi ne duže od 30 minuta. Nakon toga je predviđeno da se saslušavaju svjedoci, predstavnici stranaka i to Nenad Končar, zakonski zastupnik tužitelja, Almir Dervišbegović, zamjenik predsjednika Nadzornog odbora tužitelja i punomoćnik tužitelja, Tomislav Černjul, raniji zaposlenik tuženika, Milko Mihovilović, raniji zaposlenik tuženika, Damir Majstorović, raniji stečajni upravitelj tuženika, Marko Topić, prokurista tužitelja, Emil Bulić, raniji zakonski zastupnik tuženika te Duško Bambić, raniji zaposlenik tuženika. Nakon izvedenih dokaza saslušanjem svjedoka, predstavnika stranaka i zakonskih zastupnika, predviđeno je da tužitelj može dati zaključno očitovanje u trajanju ne dužem od 10 minuta te da tuženik može dati zaključno očitovanje u trajanju ne dužem od 10 minuta.

5.6.3. U Procesnoj odluci 2 utvrđeno je da je svaka stranka odgovorna za dostavu poziva svjedoku te organizaciju prisutnosti svjedoka čije saslušanje predlaže, kao i za eventualno podmirenje troškova tog svjedoka. Ako svjedok ne dođe na ročište, ili ako predstavnik stranke odnosno zakonski zastupnik ne dođe na ročište a svoj izostanak ne opravda, arbitražni sud može odlučiti da će se rasprava u ovoj pravnoj stvari zaključiti bez saslušavanja tog svjedoka, predstavnika stranke odnosno zakonskog zastupnika.

5.6.4. U Procesnoj odluci 2 naveden je i dogovor sa sastanka održanog 29. studenog 2021. da će se tijek ročišta video i zvučno snimiti. Video i zvučna snimka se dostavlja strankama i članovima Arbitražnog suda. Ako Stranke izričito zatraže, u roku od 2 dana od primitka videosnimke, na trošak te stranke i po plaćenom predujmu sačinit će se i transkript snimke ročišta.

5.7. Usmeno ročište

5.7.1. Usmeno ročište je održano 13. prosinca 2021. Na ročištu su bili prisutni članovi Arbitražnog suda Jelena Čuveljak, Gordan Stanković i Jakob Nakić, zatim za tužitelja punomoćnik odvjetnik Almir Dervišbegović, zakonski zastupnik Nenad Kovač, prokurista tužitelja Marko Topić te, punomoćnik i stalni sudski vještak za financije, računovodstvo i vrijednosne papire Darko Prpić a za tuženika punomoćnica - odvjetnica Danijela Kovačić i punomoćnik Zdravko Čupković.

5.7.2. Punomoćnik tužitelja odvjetnik Almir Dervišbegović u uvodnom je dijelu istaknuo da su stranke bile u ugovornom odnosu temeljem Ugovora iz 2016., a tijekom realizacije da je došlo do poteškoća pa su stranke sklopile Sporazum o reguliranju međusobnih odnosa u kojem je konstatirano da postoji dugovanje tužitelja prema tuženiku te je tužitelj izdao zadužnicu i obvezao fiducijarno prenijeti u vlasništvo određene pokretnine. Tužitelj je došao u određena zakašnjenja u plaćanju dugovanja temeljem tog Sporazuma. Kermas energija, s tužiteljem povezano društvo 2018. godine izabrano je za strateškog partnera pravnog prednika tuženika i to je bio do kraja 2018. Krajem srpnja 2018., društvo Kermas energija je pravnom predniku tuženika dalo zajam od 12.600.000,00 EUR-a za isplatu plaća a kao jamstvo je dana nekretnina Uljanik brodogradilišta d.d., koje je sada u stečaju. Na nivou Kermas grupe je krajem kolovoza 2018. dogovoreno da Kermas energija cedira tužitelju 1.700.000,00 EUR-a. U jesen 2018., tužitelj je u poteškoćama pa nije bio u mogućnosti platiti tuženiku dužne iznose temeljem

Sporazuma o reguliranju međusobnih odnosa. S obzirom na poteškoće, za 26. veljače 2019. je zakazan sastanak s upravom tuženika na kojem su bili prisutni za tužitelja Almir Dervišbegović, gospoda Varga i Tolić, a ispred tuženika su bili prisutni Milko Mihovilović, gospoda Černjul i Ilić, a radi pokušaja ubrzavanja izgradnje motora. Tada su predstavnici Uljanika istaknuli da traže hitno plaćanje sukladno Sporazumu ili će izvršiti blokadu računa, a g-din Dervišbegović ih je tada upoznao sa činjenicom da je sklopljen Ugovor o cesiji između tužitelja i Kermas energije, a g-din Mihovilović je pozvao na sastanak i gospodina Bambića koji je rekao da cesija nije zakonita. Tada je Uljanik već bio u blokadi i nije bilo dogovora. Već 12. ožujka 2019. je Uljanik blokirao sve račune tužitelja, a za 15. ožujka 2019. je dogovoren sastanak u uredu člana uprave tuženika gospodina Bulića gdje su pored osoba koje su nazočile sastanku 26. veljače 2019. bili i gospodin Blagonić s time da je tada kao član uprave tužitelja bio i gospodin Končar. Sastanak je bio mučan, s obzirom da su predstavnici tuženika istaknuli kako se ne može odblokirati račun tužitelja, jer za to trebaju odobrenje privremenog stečajnog upravitelja, a tada je usmeno i gospodin Dervišbegović usmeno izjavio prijeboj svih tražbina.

Kermas energija je 22. veljače 2019. otkazala ugovor o zajmu kojeg je dala tuženiku, stoga je tužitelj računao da je dan prijeboja dan kada su se srele tražbine tužitelja i tuženika. Kermas energija je tražila od javnog bilježnika da izda klauzulu ovršnosti na Ugovor o zajmu, što javni bilježnik nije učinio i tek je u postupku po prigovoru zbog neizdavanja predmetne klauzule ovršnosti, Županijski sud u Zagrebu naveo u obrazloženju da javna bilježnica nije mogla izdati predmetnu klauzulu na ugovor koji je raskinut. Pitanje raskida ovog ugovora je i prijeporno između stranaka.

U pogledu izjave tuženika da je Kermas energija znala za teško stanje tuženika pa nije zbog toga mogla otkazati ugovor o zajmu, ističe da je tuženik dugi niz godina imao bilancu iz koje je proizlazilo da je prezadužen, ali je i dalje gradio brodove te je država davala jamstva, postojali su planovi za izgradnju novih brodova i daljnje poslovanje. No, u vrijeme davanja zajma pa i šest mjeseci iza toga, račun tuženika nije bio u blokadi, stoga odbacuje u cijelosti prigovor da se ugovor o zajmu nije mogao raskinuti jer je tužitelj znao za financijsko stanje tuženika.

Kako je račun tužitelja bio u blokadi i postojala je vjerojatnost otvaranja stečajnog postupka, iz dijela imovine tužitelja je osnovano novo društvo početkom srpnja 2019., a s gospodinom Majstorovićem, tadašnjim stečajnim upraviteljem, pokušalo se dogovoriti da se deblokira račun tužitelja. Taj se dogovor postigao, na iznimno nepovoljan način, samo kako ne bi došlo do otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem. Nedugo iza toga je i izvršena prijava potraživanja u stečajni postupak tuženika te se čekalo ispitno ročište 6. rujna 2019. Dan prije ročišta održan je sastanak u Puli u kafiću Stella između predstavnika tužitelja gospodie Dervišbegovića i Topića stečajnog upravitelja tuženika Majstovića, gdje je stečajni upravitelj rekao da je proveo prijeboj. Dan kasnije na ispitnom ročištu je stečajni upravitelj smijenjen i imenovana je Marija Ružić, te joj je isti dan usmeno istaknuo prijeboj, a gospođa Ružić je zamolila da joj se da rok kao bi se upoznala s materijom. No prvi sastanak je bio 18. prosinca 2019., pa u trećem mjesecu te šestom mjesecu 2020. Jednom su gospoda Dervišbegović i Topić bili prisutni na Odboru vjerovnika koji je bio u Ministarstvu financija. Ističe i da je gospođa Ružić

izjavila kako neće više stavljati zadužnicu na prisilnu naplatu, što je i točno, no sama zadužnica je dovela do velikih problema u poslovanju s obzirom da tužitelj u poslovanju mora izdavati garancije za dobro izvršenje posla a niti jedna banka ne želi izdati bankarsku garanciju. Nadalje je gospođa Ružić istaknula da ne može sklopiti nagodbu jer je u tijeku postupak po kaznenoj prijavi protiv članova uprave tužitelja a koju je podnijela ranija uprava tuženika. Predmetna kaznena prijava je u konačnici odbačena, o čemu je dostavljen i dokaz uz tužbu. No, ipak nije postignut dogovor, pa je pokrenut parnični postupak iz kojeg se otišlo u mirenje pa na kraju u ovaj arbitražni postupak. Ističe i da su stranke bile prethodno u poslovnim odnosima više od 40 godina, a tuženik je dioničar (12,5% dionica) tužitelja, stoga nije jasno zašto tuženik odbija provesti kompenzaciju dviju tražbina kada su ispunjeni svi uvjeti za to. Ističe i da je isporučio tuženiku motore, iako je imao velike troškove čuvanja i konzerviranja motora. Uslijed svih problema je opet podnesen od strane uprave tužitelja prijedlog za otvaranje stečaja, koji je u tijeku i vjerojatno se negdje do kraja siječnja neće ništa u tom postupku dogoditi. Ističe da ostaje kod svih navoda istaknutih u tužbi i svih navoda te da se neosnovano drže sredstva osiguranja plaćanja s obzirom na sklopljen ugovor o cesiji te dosadašnje uplate te da u ovom trenutku bez kamata tuženik duguje tužitelju sigurno 450.000,00 do 500.000,00 EUR-a. Ističe i da tuženik neosnovano navodi da je ugovor o cesiji antedatiran, jer je tužitelj ozbiljna pravna osoba a tuženik nije pokrenuo poseban postupak u kojem bi se dokazalo da je ugovor zaključen drugog datuma. Navodi i da je ugovor o cesiji potpisan u njegovom odvjetničkom uredu.

5.7.3. Punomoćnica tuženika odvjetnica Danijela Kovačić je u uvodnom dijelu iznijela sporne elemente ovog odnosa te ističe da je u Ugovornom odnosu s tužiteljem vezanim uz izgradnju motora 526 došlo do dvostrukog plaćanja pa je došlo i do sklapanja Ugovora o uređenju međusobnih odnosa u kojem se tužitelj obvezao vratiti tuženiku oko 1.380.000,00 EUR-a zbog dvostrukog plaćanja cijene. Otvaranjem stečajnog postupka nad tuženikom 20. svibnja 2019. došlo je do promjene zbog primjene različitih pravila na stranke tog poslovnog odnosa jer se dodatno primjenjuju pravila Stečajnog zakona na poslovanje tuženiku te dodatna pravila o prijeboju tražbina. Stoga je sporno kada je dospjela tražbina tužitelja te da li su ispunjeni uvjeti za prijeboj a sam tužitelj je dostavio više različitih dokumenata koji ističu različite datume kada je dospjela obveza iz Ugovora o cesiji od 30. kolovoza 2018. Tako u prijavi tražbine tužitelj navodi da je datum dospijeća 25. srpnja 2019., zatim u izjavi o prijeboju koju dostavlja stečajnoj upraviteljici 18. prosinca 2019. navodi da se prijeboj također vrši s datumom 25. srpnja 2019. Tu izjavu je tužitelj dao i vještaku Prpiću koji u svom financijskom vještačenju navodi da je tužitelj upravo s ovim datumom proveo prijeboj u svojim poslovnim knjigama. Kada se tužitelj obraćao tijelima stečajnog postupka u prosincu 2019. (dokaz B-8) navodi dospijeće isto 25. srpnja 2019. a i u daljnjoj korespondenciji (npr. 13. veljače 2020.) navodi isti datum dospijeća. Nasuprot tome, tražbina tuženika prema tužitelju je dospjela prije otvaranja stečajnog postupka, kada je tuženik otkazao taj ugovor zbog neurednog obnašanja obveza, dakle tražbina tuženika prema tužitelju je dospjela 22. siječnja 2019. Stoga u situaciji kada je tražbina tuženika prema tužitelju dospjela prije otvaranja stečajnog postupka a tražbina tužitelja prema tuženiku nakon otvaranja stečajnog postupka, nisu ispunjeni uvjeti za prijeboj tih tražbina ni iz čl. 174. kao niti iz čl. 175. Stečajnog zakona. Ističe i da se u Sporazumu o deblokadi od 4. srpnja 2020. kojeg sklapa tužitelj s tuženikom u

stečaju ne spominje tražbina tužitelja prema tuženiku i da bi bila kompenzirana, stoga nije bilo uvjeta za prijeboj prije otvaranja stečajnog postupka.

U pogledu ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018. ističe da određene činjenice upućuju na zaključak da taj ugovor nije postojao na datum koji se na njemu navodi jer u poslovnim knjigama tužitelja ni Kermas energije nisu evidentirani poslovni odnosi iz Ugovora o cesiji niti ugovora o zajmu, a u prijavi tražbine Kermas energije obračunata je kamata kao da nije bilo ugovora o cesiji sve do dana otvaranja stečajnog postupka te se isti ne spominje u Sporazumu o deblokadi od 4. srpnja 2020. Stoga smatra da je dokazao da predmetni Ugovor o cesiji nije bio sklopljen predmetnog dana, a o svemu je pisao i prof. Markovinović u svom pravnom mišljenju koje je dostavljeno uz odgovor na tužbu.

U pogledu raskida Ugovora o zajmu između Kermas energije i prednika tuženika, ističe da je zajmodavac bio detaljno upoznat s financijskim stanjem zajmoprimca i Kermas energija se prijavila da sudjeluje kao strateški partner te je dobila uvid u sve podatke o poslovanju, imovini, dugovanju, dakle sve na temelju čega je mogla znati sve o prezaduženosti budućeg zajmoprimca. Ovi pokazatelji se nakon šest mjeseci nisu bitno promijenili. Uz to, podatci su bili javno dostupni na Zagrebačkoj burzi, sudskom registru i dr. Stoga se ništa bitno nije promijenilo u odnosu na dan sklapanja ugovora. Zato se zajmodavcu ne može dati pravo na raskid ugovora jer je sklopio ugovor o zajmu znajući za poslovnu situaciju kod dužnika. U pogledu dospijeća tražbine temeljem Ugovora o cesiji koja je dio tražbine iz Ugovora o zajmu, u trenutku davanja Izjave o raskidu 22. veljače 2019. ako je cesija takva kakva je priložena uz tužbu, onda je taj dio već cediran i nije obuhvaćen izjavom o raskidu. U pogledu retrocesije odnosno ponovnog vraćanja cedirane tražbine Kermas energiji, ista je po tuženiku totalno nevjerodostojna i nejasno je zašto bi tužitelj vraćao dio tražbine da bi Kermas energija to naplatila, a u e-mail dopisima koje je gospodin Topić pisao se navodi neki puno raniji datum.

U odnosu na Sporazum o deblokadi i njegovu ništetnost, ukazuje se da je sam tužitelj tražio da se sklopi taj ugovor i predložio je tekst ugovora te je stečajni upravitelj upoznao odbor vjerovnika s tim. Stoga stečajni dužnik nije ni na koji način vršio pritisak na tužitelja za sklapanje tog Sporazuma, a nakon sklapanja tog Sporazuma tužitelj vrši plaćanje sve do listopada 2019. U postupku sklapanja tog Sporazuma nema niti jednog elementa koji bi ukazivao na ništetnost.

Punomoćnik Zdravko Čupković je istaknuo da su bitne za ovaj postupak odredbe Zakona o računovodstvu koje govore o povjerenju u poslovne knjige i vjerodostojnost knjigovodstvenih isprava koje se moraju knjižiti u poslovnim knjigama poduzetnicima. Zakon o računovodstvu govori da je svaki poduzetnik dužan uredno i ažurno voditi poslovne knjige i sastavljati financijske izvještaje za tekuću poslovnu godinu. Postoji javna objava koja je dostupna svima i iz koje se može uočiti da li je poduzetnik uredno vodio poslovne knjige i kakve promjene proizlaze iz tih knjiga. Tužitelj cesiju od 31. kolovoza 2018. nije proknjižio u poslovnim knjigama za 2018. i kao takva nije mogla biti uključena u kompenzaciju. Zakon o računovodstvu nalaže da dokumentacija mora biti vjerodostojna, uredna, proknjižena, dostupna, a ako se radi izmjena onda ona mora biti obrazložena. Navodi da je tužitelj po njemu napravio veliku grešku u koracima jer je tužitelj prijavio tražbinu za koju tvrdi da je kompenzirana, stečajni dužnik to osporava a

tužitelj nije u određenom vremenskom razdoblju pokrenuo parnični postupak niti je protiv tog rješenja izjavio žalbu. Stoga je to rješenje gdje je tražbina tužitelja osporena postalo pravomoćno pa nema zakonske osnove da tužitelj može tražiti kompenzacije unutar stečajnog postupka.

5.7.4. Na usmenom ročištu su saslušani kao svjedoci Emil Bulić, Duško Bambić, Milko Mihovilović, a iskaz je dao Nenad Končar, zakonski zastupnik tužitelja i Kermas energije, Almir Dervišbegović, punomoćnik tužitelja i član Nadzornog odbora tužitelja te Marko Topić, prokurista tužitelja.

5.7.4.1. Svjedok Emil Bulić, raniji zakonski zastupnik tuženika u svom je iskazu naveo da su se u predstečajnim aktivnostima samo spominjale cesije kao neke moguće aktivnosti, ali predmeti i teme razgovora su bile isporuke motora i naplate potraživanja. Negdje na proljeće se počela spominjati cesija ali kao komentar a nije bila tema. Na poseban upit predsjednice vijeća o priopćenju za medije o cesiji odgovara da je o cesiji razgovarano kada je već otvoren stečajni postupak te ističe da je cesija iz kolovoza 2018. simulirana jer ju nije proveo u svojim poslovnim knjigama. Na poseban upit da li mu je u veljači ili ožujku 2019. dan na uvid Ugovor o cesiji između Kermas energije i tužitelja, odgovara da nije. Na poseban upit o tome zašto je Kermas energija prestala biti strateški partner, navodi da je uočeno kako je partner trebao dobiti sredstva od države za oporavak sebe i brodogradilišta. Kao jedan od razloga je bio i neuredno izvršavanje obveze tužitelja jer su isti ljudi bili odgovorne osobe kod tužitelja i Kermas energije. Na poseban upit zašto nije vraćen zajam od 12,6 miliona EUR-a Kermas energiji ističe da se taj iznos nije trebao vratiti te da je strateški partner to uložio u dobroj vjeri i namjeri da izvede plan restrukturiranja a dobio je založno pravo. Ističe da Kermas energija ne raspolaže planom restrukturiranja vlastitim sredstvima već sredstvima države, a kada je država zaključila da taj partner nije prihvatljiv onda ni Uljanik nije mogao prihvatiti tog strateškog partnera.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja da li ga je Milko Mihovilović izvijestio o sastanku 26. veljače 2019. na temu dovršetka motora 526 odgovorio je da jest, ali da mu je samo načelno rekao o cesiji. Nakon otvaranja stečaja u Uljaniku je radio do 20. siječnja 2020. Na poseban upit punomoćnika tužitelja o kaznenoj prijavi koju je Uljanik d.d. podnio protiv Nenada Končara, Tomislava Varge, Borisa Tolića i Danijela Hruškovca zbog kaznenih djela zlouporabe položaja kaže da je neistina da je podnio kaznenu prijavu. U poseban upit punomoćnika tužitelja o izjavi za medije od 31. ožujka 2019. o tome da Kermas energija i tužitelj pokušavaju temeljem cesije naplatiti nepripadajući iznos, pojašnjava da nije imao informacije o konkretnoj cesiji već samo informacije da se pokušava napraviti ovrha temeljem nepripadajuće dokumentacije s obzirom da nije cediran dug, da dug prema Kermas energiji nije dospio te da u poslovnim knjigama nije provedena cesija. Njegov dojam je bio da ne postoji cesija. U pogledu Izjave o otkazu ugovora o zajmu od Kermas energije ističe kako smatra da nije došlo do raskida predmetnog ugovora. Na poseban upit da li je 15. ožujka 2019. došlo do sastanka u njegovom uredu ističe da je sastanak bio u velikoj sali ali ne sjeća se da je pokazan ugovor o cesiji te se ne sjeća da je punomoćnik tužitelja tada izjavio prijeboj.

Na poseban upit prokuriste tužitelja kako se mire izjava za medije od 31. ožujka 2019. o pokušaju naplate putem cesije i sadašnja izjava da se o cesiji razgovaralo

tek nakon otvaranja stečajnog postupka, ističe da su ranije bile rasprave o neslužbenim podatcima o cesiji ali konkretno je to bilo tek u stečajnom postupku. Pojašnjava i da je u priopćenju za medije naveo da je riječ o nepostojećoj cesiji i nepripadajućoj koristi. Nadalje, na poseban upit prokuriste tužitelja da li je pokrenuo postupak u pogledu navoda da je ugovor o cesiji simuliran pravni posao, ističe da je mislio da je izrazio sumnju da je ugovor o cesiji simuliran pravni posao. Nakon otvaranja stečaja, u Uljanik d.d. u stečaju bio je zaposlen kao odgovoran za financije i računovodstvo te je imao pristup dokumentaciji koja je došla na knjiženje.

Na poseban upit punomoćnice tuženika o sklapanju Sporazuma o deblokadi od 4. srpnja 2019. navodi da je po njegovom saznanju do sklapanja predmetnog sporazuma došlo na inicijativu Adriadisela a on je pomagao s dokumentacijom tadašnjem stečajnom upravitelju kao i u pribavi podataka o dužnom iznosu. Ne sjeća se kada je prvi put vidio tekst Ugovora o cesiji, odgovara da ne zna kada. Ne sjeća se niti kada je dobio Izjavu o kompenzaciji Adriadiesela.

Punomoćnik tužitelja je istaknuo primjedbe na iskaz svjedoka u odnosu na njegovo neznanje o ugovoru o cesiji, o njegovom neznanju podnošenja kaznene prijave protiv odgovornih osoba tužitelja, o tome da nije učestvovao u dogovorima i pregovorima o deblokadi, te o ne znanju kojeg datuma mu je izjavljen prijeboj kao neistinit.

5.7.4.2. Duško Bambić, raniji zaposlenik tuženika, u svojem je iskazu istaknuo da je sudjelovao u većem broju sastanaka s tužiteljem te je pripremao različitu dokumentaciju, ali osobno nije vidio ugovor o cesiji koji se spominje. U Uljaniku je bilo zamišljeno da radi korporativne stvari, pripremao je sjednice Nadzornog odbora, vodio je računa o održavanju skupština društva i povezanih društava te sve poslove po nalogu uprave društva. Poznato mu je da je sklopljen Sporazum o deblokadi koji je rađen krajem njegovog radnog odnosa u Uljaniku d.d. u stečaju gdje je radio do kraja srpnja 2019., a tekst sporazuma je uređivao na način da je dobio tekst sporazuma u kojem su bile primjedbe te je sukladno tome uređivao tekst jer je stav bio da će se u tom sporazumu urediti samo sporna pitanja.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja tko je pisao kaznenu prijavu protiv članova uprave tužitelja u ime Uljanik d.d. navodi da je prijavu podnijela Uprava a njemu su rekli da to napiše. Ne sjeća se da je pozvan na sastanak kod gospodina Milka Mihovilovića 26. veljače 2019. a sjeća se nekih dvaju sastanaka u velikoj dvorani s time da se na jednom sastanku pričalo o Tesu, a na drugom o više tema a između ostalog i o kaznenoj prijavi protiv članova uprave tužitelja a drugih detalja se ne sjeća.

Na poseban upit prokuriste tužitelja objašnjava da je radio na međusobnim tražbinama društava unutar grupe, a ne zna za prijave tražbina trećih osoba. Ponavlja da ne zna sigurno od koga je dobio tekst Sporazuma o deblokadi, po logici je mogao dobiti od Bulića ali tada je već čekao prelazak na drugi posao.

5.7.4.3. Milko Mihovilović, raniji zaposlenik tuženika i član uprave, iskazuje da nakon otvaranja stečaja nije ostao raditi u Uljanik d.d. ističe da su u Uljaniku bila organizirana dva sastanka na kojima je bio u svojstvu člana uprave Uljanika d.d.

Prvi sastanak je organiziran 26. veljače 2019. te je pored njega na tom sastanku sigurno bio prisutan Tomislav Černjul a ispred Adriadisela su pristupili Tomislav Varga, Tomislav Čolić i Almir Dervišbegović a teme su bile gradnje 522, 526, zatim Izjava o otkazu ugovora te potencijalni poslovi. Ističe da je Uljanik d.d. otkazao Ugovor o obročnoj otplati duga na nekih 1,500.000,00 – 1,600.000,00 EUR-a i na tom sastanku je Adriadiesel predlagao da se vrati u taj ugovor i obročne otplate i da će dati fiduciju na svoju opremu. Zabilježio je da je spomenuto kako je Adriadiesel dobio cesiju na 1,7 miliona Eura od Kermas energije a nije vidio papir vezan uz tu cesiju. Na sastanku 15. ožujka 2019. su ispred Adriadiesela bili prisutni Almir Dervišbegović, Nenad Končar i Boris Tolić a ispred Uljanika on i Emir Bulić, predsjednik uprave. Tema su bili gradnja motora 522, 526 a on je bio zadužen za pitanje proizvodnje, zatim tema otkaz ugovora o kreditu te prijedlog povlačenja ovrha povezanih društava Uljanika d.d. (Tesu, 3 Maj i dr.). Iza tog sastanka je dostavljen ugovor o fiduciju pokretnina te povlačenje ovrha prema povezanim društvima. O cesiji nema zapisa niti se sjeća da se o tome razgovaralo.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja navodi da je na sastanku 26. veljače 2019. bio Mario Planinac a moguće i Čedomir Ilić. Iskazao je da u tijeku sastanka pozvao telefonski gospodina Bambića da dođe na sastanak. Na poseban upit pojašnjava da ovrhe protiv članica grupe Uljanik nije podnio tužitelj nego društva koja su sa tužiteljem u istoj grupi, ali prema Tesu je podnio Adriadiesel. Na poseban upit ističe da je na sastanku 15. ožujka 2019. bilo i nešto povišenih tonova, a sjeća se da je gospodin Končar počeo govoriti engleski, što je znak da je bio ljut. Ne sjeća se rasprave o prijeboju tražbina.

5.7.4.4. Nenad Končar, predsjednik Uprave Adriadiesela i direktor Kermas energije, u svom je iskazu naveo da je 28. ožujka 2018. Kermas energija postala strateški partner Uljanika za restrukturiranje. 31. srpnja 2018. je dan kredit od 12,6 miliona eura što je malo manje od 100.000.000,00 kuna što je ozbiljan novac a na temelju plana restrukturiranja kao gesta jer smo smatrali da je Uljanik d.d. kroz restrukturiranje moguće vratiti u život. Kada je dan kredit, Uljanik nije bio u blokadi, isplaćivale su se plaće, naručivale su se novogradnje a plan restrukturiranja je Europska unija u svojoj analizi komentirala da je vlastiti doprinos od 40% premali i da bi trebao biti 50%. Tada nitko nije očekivao da bi se odmah taj vlastiti doprinos od 40% dao, jer se to daje u razdoblju restrukturiranja. Ističe da su već restrukturirali Marinu Trogir na način da se djelomično ušlo u turističku djelatnost, ali i da se i dalje grade brodovi. 31. kolovoza 2018. prevencije radi Kermas energija cedira dio svoje tražbine Adriadieselu. Tek je u listopadu 2018. Uljanik ušao u blokadu računa i kod davanja zajma se očekivalo da će se Uljanik oporaviti. 21. prosinca 2018. je Kermas energija prestala biti strateški partner o čemu se saznalo iz medija. Nadalje navodi i da su bila tri sastanka Adriadiesela i Uljanika, a na sva tri sastanka (na jednom je i osobno bio) su ne samo pokazali cesije i izjavili prijeboj već su nastojali razriješiti nagomilane poslovne probleme. Navodi i da je Adriadiesel strateški partner Uljanika jer se pomoćni agregati ne mogu naći na tržištu već ih mora napraviti vezano društvo. Te dvije pravne osobe su bile povezane i prije dolaska njega kao novog investitora. Na današnji dan su motori 526 u skladištu Uljanika.

Na poseban upit predsjednice vijeća o sklapanju ugovora o cesiji unutar grupe navodi da je to pravno dozvoljeno, a za svaku kritičnu točku su imali ne jedno

nego 15 rješenja pa je uobičajeno sklapati ugovore o cesiji unutar grupe. Na poseban upit člana vijeća odgovara da ne postoji povezanost između Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 24. srpnja 2018. i Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa od 30. srpnja 2018. osim vremenske bliskosti.

Na poseban upit punomoćnika tuženika Zdravka Čupkovića zašto ugovor o cesiji nije bio uvršten u poslovne knjige Adriadiesela odgovara da se je savjetovao sa svojim stručnjacima za knjigovodstvo i računovodstvo te su odlučili kasnije te ugovore uključiti u poslovne knjige.

Na poseban upit prokuriste tužitelja pojašnjava da su motore za novogradnju 526 izrađivali u Adriadieselu uz pomoć naručenih dijelova iz Kine te su dovršili ono što se moglo dovršiti bez isporuke od Tesu i to se danas nalazi kod tuženika. Nisu bili informirani da je otkazana narudžba pa se nastavilo s tim aktivnostima, a kasnije se saznalo da je narudžba otkazana, iako je bilo dosta troškova vezanih uz predmetnu isporuku. U pogledu kamata, navodi da su sve međusobne tražbine nastojali prebiti, jer je ovo vrijeme gubitak. Na sastanku 15. ožujka 2019. u Uljaniku na kojem su bili prisutni gospodin Bulić, Mihovilović, Bambić, Černjul, Blagonić i tajnica koja je vodila zapisnik, a s naše strane su pored mene bili prisutni gospodin Dervišbegović i gospodin Boris Tolić i pred svima je gospodin Dervišbegović izjavio prijeboj a nikada nismo dobili zapisnik kojeg je vodila tajnica. Mi smo vodili svoj zapisnik s tog sastanka, a tema je bila deblokada računa jer je tada račun tužitelja bio blokiran od 12. ožujka 2019. Mi smo tada dogovorili da damo fiduciju na pokretninama i povukli smo ovrhe povezanih društava. Na sastanku 15. ožujka 2019. je svima pokazan ugovor o cesiji i izjavljen je prijeboj.

Na poseban upit punomoćnice tuženika ističe da se ne sjeća detalja o tome koja je dokumentacija predana Državnom odvjetništvu u postupku povodom kaznene prijave. U pogledu motora 526 koji je isporučen navodi da nedostaje samo dio koji Uljanik Tesu nije isporučio i turbo puhala a za to bi trebali primiti dodatnu uplatu od Uljanika. Na sastanku je bilo razgovora i o motoru 522, a izjava o kompenzaciji na dokazu A-16 se odnosi na motor 526.

5.7.4.5. Almir Dervišbegović, zamjenik predsjednika Nadzornog odbora tužitelja i punomoćnik tužitelja ističe da je ozbiljniji angažman u Adriadieselu kao dijelu grupe preuzeo negdje u srpnju 2018, kada su nastali problemi vezani uz novogradnju 526. Učestvovao je i u odobrenju ugovora o zajmu između tuženika i Kermas energije a osobno je pisao Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. a taj ugovor je i potpisan u njegovom uredu. No, osobno nije pratio obveze vezane uz zasnivanje ugovora o fiduciji pokretnina koje su vezane uz Ugovor o reguliranju međusobnih odnosa, te je mislio da je to riješio drugi kolega odvjetnik koji je bio uključen u predmetni posao. Kada je početkom 2019. shvatio da to nije napravljeno, zatražio je da mu se dostavi sva dokumentacija potrebna za zasnivanje fiducija pa je osobno napravio sve potrebno za zasnivanje fiducija. Za Kermas i obitelj Končar radi više od 20 godina. Obaviješten je o Izjavi o raskidu ugovora o zajmu, ali nije to radio. No, bio je na sastanku kod Mihovilovića gdje se prvo raspravljalo o gradnjama 522 i 526 a došlo je i do prijetnje da moramo platiti dug pa je tada iz torbe izvadio Ugovor o cesiji i pokazao te je on pozvao Bambića. Moj razgovor sa Bambićem je bio neugodan i tada smo im prvi put pokazali cesiju.

Nakon sastanka smo im dostavili dokaz o zasnivanju fiducije a povučene su i ovrhe povezanih društava, za koje ja nisam ni znao. Nakon toga smo mislili da neće biti problema, ali 12. ožujka 2019. nas je Uljanik blokirao. Končar je uspio zakazati sastanak za 15. ožujka 2019. a Uljanik je brzo išao ka stečaju. Sa gospodinom Majstorovićem je više razgovarao gospodin Topić a ja sam bio upoznat s uvjetima Sporazuma o deblokadi. Osobno je predao prijavu potraživanja u stečajnom postupku kako za Kermas energiju tako i za tužitelja, a bio je i na sastanku sa stečajnim upraviteljem dan prije održavanja ispitnog ročišta. Nije podnesena žalba na rješenje o osporenim tražbinama jer je prethodno izjavljen prijeboj, ali se htjelo da i Uljanik provede predmetni prijeboj u svojim poslovnim knjigama. Kod prijave za Kermas energiju prijavljena je kamata za preneseni dio, ali to je osporeno, kao što je to navedeno u rješenju. Ističe i da se pokušalo razgovarati s tuženikom nakon otvaranja stečajnog postupka, ali nisu uspjeli dogovoriti rješenje iako su još od 1970. postojali poslovni odnosi tužitelja i tuženika. Ponavlja i da je na ročištu za ispitivanje tražbina ponovno izjavio prijeboj a slao je i stečajnoj upraviteljici tuženika ponovno izjave o prijeboju jer oni to nisu htjeli provesti u svojim knjigama.

Na poseban upit punomoćnice tuženika navodi da se ne može sjetiti kada je točno gospođi Ružić poslao izjavu o prijeboju i s kojim točno danom dospijeća.

Na poseban upit punomoćnika tuženika Zdravka Čupkovića odgovara da sama činjenica što ugovor o cesiji nije odmah proveden u poslovnim knjigama, već tri mjeseca kasnije, nije problem Uljanika a to možda podliježe računovodstvenim sankcijama. U pogledu usmene izjave o prijeboju, ističe da je dozvoljena temeljem zakonskih propisa.

5.7.4.6. Marko Topić, prokurista je tužitelja od 3. ili 4. mjeseca 2020., a inače je savjetnik u Jadranskim ulaganjima koji su većinski vlasnik Adriadiesela. 2019. godine, i to krajem ožujka, sredinom travnja, započeo je sa saznanjima o poslovanju tužitelja jer je tada završavao posao na ranijem radnom mjestu i prelazi raditi u grupaciju tužitelja. Osobno je bio angažiran u razgovoru s Damirom Majstorovićem vezano uz sporazum o deblokadi i prezentirana mu je cjelokupna dokumentacija vezana uz ugovor o cesiji, prijeboju i dr. No, gospodin Damir Majstorović je istaknuo da je uprava dužnika shvaćanja da cesija i kompenzacija nisu valjane, a sigurno zna da su kako cesija tako i kompenzacija slani uz prijavu tražbina u stečajnom postupku. Koliko zna, slalo se više kompenzacija, s istim sadržajem ali različitih datuma. Kako je Adriadiesel imao jedan potencijalno dobar posao s javnim naručiteljem u Rusiji, zadatak mu je bio da dogovori deblokadu računa. Uljanik d.d. je bio izričito protiv da se u tom trenutku raspravlja o ugovoru o cesiji i prijeboju, a on je osobno napisao prvi tekst Sporazuma o deblokadi koji je dostavio Uljaniku d.d. a vraćen mu je potpuno različiti tekst koji nije navodio postojanje cesije i kompenzacije. Taj vraćeni tekst sporazuma koji je tuženik dostavio, uz moguće manje izmjene, je na kraju i potpisan i temeljem toga je Uljanik izvršio deblokadu. Taj sporazum je bio dan po sistemu „uzmi ili ostavi", bez mogućnosti dogovora a zbog daljnjih poslova.

Na poseban upit člana vijeća odgovara da je vezano uz ništetnost Sporazuma o deblokadi pokrenut parnični postupak od kojeg se odustalo kada je potpisan Arbitražni sporazum.

Na poseban upit punomoćnice tuženika ističe da je računovodstvo tužitelja napisalo Izjavu o prijeboju, a koliko zna da je ona sadržajno ista onoj koja je dostavljena stečajnoj upraviteljici te se nalazi u sklopu prijave tražbine.

5.7.4.7. Kako na ročište nisu pristupili raniji stečajni upravitelj tuženika Damir Majstorović čije su saslušanje predložili tužitelj i tuženik te raniji zaposlenik tuženika Tomislav Černjul čije je saslušanje predložio tužitelj, Arbitražni sud je sukladno točci 20. Procesne odluke br. 2 koja predviđa: „Ako svjedok ne dođe na ročište, ili ako predstavnik stranke odnosno zakonski zastupnik ne dođe na ročište a svoj izostanak ne opravda, arbitražni sud može odlučiti da će se rasprava u ovoj pravnoj stvari zaključiti bez saslušavanja tog svjedoka, predstavnika stranke odnosno zakonskog zastupnika.", odlučio da se rasprava u ovoj pravnoj stvari zaključi bez saslušanja nenazočnih svjedoka. Ovu odluku je Arbitražni sud donio uvažavajući činjenicu da su stranke Arbitražnim sporazumom od 16. kolovoza 2021. predvidjele rok za dovršetak postupka u roku od 120 dana, a koji se sukladno Procesnoj odluci 1 računa od dana osnivanja ad hoc Arbitražnog suda dakle, od dostave dokaza o uplatama (10. rujna 2021).
Izostali svjedoci nisu se niti prijavili za link za ročište, a nisu ni na bilo koji drugi način izvijestili *ad hoc* Arbitražni sud da nisu u mogućnosti pristupiti ročištu.

5.7.5. Punomoćnik tužitelja je u završnoj izjavi naveo da je tužitelj na temelju podnesene tužbe, dokaza dostavljenih u spis i danas provedenih dokaza u cijelosti dokazao opravdanost i zakonitost svog potraživanja i tužbenog zahtjeva. Naglasio je da od strane tužitelja nije došlo ni do kakvih povreda zakonskih propisa koji bi ga ograničavali u prijeboju svog potraživanja prema tuženiku. Prigovori koje je tuženik isticao tijekom postupka kao i ranije tijekom pregovora mogu se shvatiti kao diskreditacija tužitelja. Navodi da tuženik ima u fiduciju pokretnu imovinu tužitelja koja je procijenjena na više od 20 miliona kuna, nije jasno zašto su odbijali vratiti zadužnicu. Navodi i da je tuženik znao za postojanje cesije i mnogo prije otvaranja stečajnog postupka, a Ugovor o zajmu između Kermas energije i tuženika je prestao kada je dana izjava o raskidu tog ugovora što je i potvrđeno u odluci Županijskog suda u Zagrebu u kojoj je jasno navedeno da je predmetni ugovor otkazan. U pogledu navoda da je Kermas energija znala da je Uljanik u problemima, ističe da je isti u problemima od 1995. a država je dala milijarde i milijarde kuna da bi ta firma funkcionirala, a trajna blokada je nastupila tek 30. listopada 2018. A Kermas energija je Uljaniku dala 100.000.000,00 kn te je legitimno dio tražbine prenijela povezanom društvu. Pitanje kada je knjigovodstveno nešto upisano je pitanje eventualno prekršajne odgovornosti, ali to se ne tiče trećih osoba. Navodi i da je knjiženje izvršeno 2. siječnja 2019. Ističe i da se pokušao postići dogovor, pa i otkup dionica Adriadiesela, ali dogovor nije postignut. Navodi da svi prigovori tuženika nisu relevantni jer je tužitelj prigovor izjavio prijeboj najmanje dva puta prije otvaranja stečajnog postupka pa predlaže da arbitražno vijeće usvoji postavljeni tužbeni zahtjev.

5.7.6. Punomoćnica tuženika je u završnoj izjavi navela da je iz iskaza saslušanih svjedoka koji su prisustvovali sastancima kod tuženika na koje se poziva tužitelj razvidno kako elementi izjave o kompenzaciji nisu postojali jer nitko od svjedoka nije naveo iznos tražbine ni datume dospijeća. Čak se ni svjedok Mihovilović ne sjeća da je bila dana usmena izjava o kompenzaciji od strane tužitelja. Jedina i pravno relevantna izjava o kompenzaciji, pod pretpostavkom da su svi uvjeti za

prijeboj ispunjeni, je ona koja je dostavljena gospođi Ružić s datumom 25. srpnja 2019. Navodi i da je skupština vjerovnika dala gospođi Ružić upute kako da postupa vezano uz ovaj poslovni odnos što je rezultiralo i sklapanjem Arbitražnog sporazuma s obzirom da su raniji pokušaji da se stranke nagode bili bez uspjeha . Iz iskaza svjedoka je razvidno da isprava koja se zove ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. nije nikada dana na sastancima niti drugim pisanim putem tuženiku. Prvi put se predaje uz prijavu tražbine u stečajnom postupku. Iz priloženih dokaza je razvidno da nije prestala tražbina tuženika iz Ugovora o uređenju međusobnih odnosa i da nadalje postoji, nakon što je jednim dijelom podmirena, ali nije u cijelosti, pa tuženik ovlašteno drži sredstva osiguranja potraživanja i to zadužnicu i fiducijar nad pokretninama. Navodi i da je tražbina tužitelja u stečajnom postupku osporena i da tužitelj nije pokrenuo parnični postupak radi utvrđivanja osporene tražbine što je napisano i u rješenju stečajnog suda. Navodi da bi se sve ove okolnosti vezane uz postojanje tražbine i njezino dospijeće mogle utvrđivati jedino u parnici radi utvrđenja osporene tražbine, a takav postupak je izostao. Mišljenje je tuženika da mu se kao stečajnom dužniku ne može nešto nalagati da provede u svojim poslovnim knjigama, kod činjenice postojanja rješenja o osporenim tražbinama, pa su i ostali tužbeni zahtjevi neosnovani. U pogledu zahtjeva da se utvrdi ništetnim Sporazum o deblokadi, iz provedenih dokaza proizlazi da nema niti jednog elementa za ništetnost tog Sporazuma, da je isti sklopljen na inicijativu tužitelja i da je tužitelj nakon sklapanja tog sporazuma po istome postupao, stoga tuženik predlaže da se zahtjev tužitelja odbije.

5.7.7. Sukladno točci 21. Procesne odluke 2, tijek ročišta je video i zvučno sniman te je video i zvučna snimka dostavljena strankama i članovima Arbitražnog suda. U ostavljenom roku od 2 dana od primitka videosnimke, stranke nisu tražile da se sačini transkript snimke ročišta.

6. Činjenična osnova za rješenje spora

6.1. U točci 1.1. Arbitražnog sporazuma od 16. kolovoza 2021. stranke su utvrdile da su bile u obveznopravnom odnosu temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda - broda - pomoćni agregati - nov. 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama od 30. srpnja 2018., iz kojeg odnosa je proisteklo i sklapanje Sporazuma o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda-broda-pomoćni agregati-nov.526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama od 4. srpnja 2019., čiju valjanost Adriadiesel spori.

6.2. U točci 1.3. Arbitražnog sporazuma od 16. kolovoza 2021. stranke su utvrdile da se nad Uljanikom vodi stečajni postupak temeljem rješenja Trgovačkog suda u Pazinu posl.br. St-95/2019-15 od 20. svibnja 2019. te da je Adriadiesel sukladno odredbama Stečajnog zakona 18. srpnja 2021. prijavio tražbinu u ukupnom iznosu

od 13.384.165,26 kn, od kojeg iznosa se 12.556.108,20 kn (protuvrijednost 1.700.000,00 EUR-a) odnosi na Ugovor o ustupu potraživanja – cesiju (priložen iz prijavu) od 31. kolovoza 2018. sklopljen između Kermas energija d.o.o. Zagreb kao ustupitelja i Adriadiesela kao primatelja. Nadalje, stranke su utvrdile da je prijava tražbine Adriadiesela osporena na 1. ispitnom ročištu održanom 6. rujna 2019. te da je rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl. broj St-95/2019-123 vjerovnik Adriadiesel upućen na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, koju Adriadiesel nije pokrenuo. Adriadiesel je u svojim poslovnim knjigama izvršio prijeboj te tražbine prema Uljaniku temeljem Ugovora o cesiji iz st. 2.1. toč. a) al. prve ovog Sporazuma.

6.3. U točci 6.3. Arbitražnog sporazuma od 16. kolovoza 2021. stranke su ovako utvrdile nesporna i sporna činjenična i pravna pitanja:

„a) Među strankama ne postoji spor o:
- ovlaštenjima (uključujući i po internim aktima stranaka) potpisnika dokumentacije na koju se stranke pozivaju, za potpisivanje te dokumentacije i obvezivanje u ime stranaka;
- sposobnosti stranaka u vrijeme zaključenja pravnih poslova iz dokumentacije na koju se stranke pozivaju, da ispune obveze iz tih pravnih poslova;
- postojanju, potpunosti i autentičnosti dokumentacije na koju se stranke pozivaju radi dokazivanja svojih tvrdnji u ovoj Arbitraži;
- dobroj vjeri stranaka da ovom Arbitražom riješe prijepore koje su odlučile iznijeti pred Arbitražu, kao i da riješe ostale prijepore koje međusobno imaju.

b) Među strankama je sporno:
- postoji li tražbina Uljanika prema Adriadieselu iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda – pomoćni agregati – nov. 526, ev. rv. H 402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama ili je ista prestala prijebojem s tražbinom iz alineje druge ove točke;
- je li Uljanik dužan provesti u svojim poslovnim knjigama Ugovor o cesiji sklopljen 31. kolovoza 2018. između Kermas Energija d.o.o., OIB: 90910161636, Šeferova 6, Zagreb, kao ustupitelja i Adriadiesela kao primatelja u iznosu od EUR 1.700.000,00 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a;
- je li Uljanik dužan, i ako jest - s kojim datumom, u svojim poslovnim knjigama provesti prijeboj cedirane tražbine iz prethodne alineje sa svojom tražbinom prema Adriadieselu iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda – pomoćni agregati – nov. 526, ev.rv. H 402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama;
- je li Uljanik dužan vratiti Adriadieselu zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zorki Čavajda iz Zagreba pod br. Ov-8559/2018 od 30. srpnja 2018. na iznos od EUR 1.400.000,00 s kamatama i
- je li Uljanik dužan Adriadieselu izdati brisovno očitovanje glede fiducijarnog vlasništva nad pokretninama prenesenima Zaključkom br. 637/321-19/2 Financijske agencije od 22. ožujka 2019.
- proizvodi li ili ne učinke Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br.

H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda - broda - pomoćni agregati - nov. 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na pokretninama, sklopljen 04. srpnja 2019."

7. Provedeni dokazi

7.1. U tijeku postupka izvedeni su dokazi čitanjem isprava koje su priložile stranke i to: A-1 Preslika Ugovor za novogradnju 526 od 16. rujna 2016.; A-2 Preslika Ugovora o uređenju međusobnih odnosa od 30. srpnja 2018.; A-3 Preslika Zadužnice br. Ov-8559/2018 od 30. srpnja 2018.; A-4 Izvadak otvorenih stavaka – potraživanje tužitelja prema tuženiku na dan 23. siječnja 2019.; A-5 Preslika tuženikove Izjave o otkazu obročnog plaćanja po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa od 22. siječnja 2019.; A-6 Potvrda FINA-e o blokadi računa i novčanih sredstava tužitelja s očevidnikom o danima blokade; A-7 Zaključak FINA-e br. 637-321/19-2 od 22. ožujka 2019.; A-8 Ispis e-pošte od 25. ožujka 2019. komunikacije između Uprave tužitelja i Uprave tuženika kojom tužitelj opetovano moli tuženika za ponovnu uspostavu ugovornog odnosa i deblokadu; A-9 Preslika Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 24. srpnja 2018.; A-10 Preslika Ugovora o ustupu potraživanja – Cesiji od 31. kolovoza 2018.; A-11 Ugovor o ustupanju radi ispunjenja (naplate) od 20. veljače 2019.; A-12 Preslika Izjave društva Kermas energija d.o.o. o raskidu Ugovora o Zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 22. veljače 2019. dostavljena tuženiku 25. veljače 2019.; A-13 Preslika Rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. 15 Su-399/2019 od 14. ožujka 2019. – drugi, treći, peti i sedmi ulomak na str. 4; A-14 Preslika Rješenja Županijskog suda u Zagrebu br. 15 Su-675/2019-3 od 29. travnja 2019.; A-15 Preslika bilješke sa sastanka između uprava tužitelja i tuženika od 26. veljače 2019.; A-16 Preslika bilješke sa sastanka između uprava tužitelja i tuženika od 15. ožujka 2019.; A-17 Priopćenje Uprave Uljanika d.d. od 31. ožujka 2019. objavljeno na isti dan na portalu N1; A-18 Priopćenje Uprave Uljanika d.d. od 31. ožujka 2019. objavljeno dne 01. travnja 2019. na portalu www.ipress.hr; A-19 Preslika prijave tražbine Kermas energije d.o.o. u stečajnom postupku nad tuženikom; A-20 Preslika prijave tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad tuženikom; A-21 Preslika Sporazuma o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa br. H430/DK/2016 od 04. srpnja 2019.; A-22 Izvadak iz poslovnik knjiga tužitelja – evidencija plaćanja prema Uljaniku, prije deblokade, prema Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa; A-23 Izvadak iz poslovnik knjiga tužitelja – evidencija plaćanja prema Uljaniku, prije i nakon deblokade, prema Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa; A-24 Preslika Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu – Stalne službe u Karlovcu br. 4 St-1630/2019-5 od 12. kolovoza 2019.; A-25 Preslika kompenzacijske izjave tužitelja od 22. svibnja 2021. dostavljene kao prilog Cesiji u sklopu prijave tražbine tužitelja u stečajnom postupku; A-26 Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu br. St-95/2019-123 od 23. rujna 2019. str 8. pod br. 116., str. 24. pod br. 25. i str. 29.; A-27 Rješenje Općinskog suda u Karlovcu br. 14 Povrv-39/2021-2 od 8. ožujka 2021.; A-28 Rješenje Županijskog suda u Varaždinu br. Gž-624/2021 od 13. svibnja 2021.; A-29 Financijsko vještačenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i vrijednosne papire Darka Prpića, dipl. oec. od 12. veljače 2020.; A-30 Rješenje ŽDO u Puli br. KP-DO-40/2020 od 29. prosinca 2020. str. 33, 35. i 36; A-31 Pravno mišljenje prof. dr. sc. Zvonimira Slakopera, pročelnika Katedre za

građansko pravo Pravnog fakulteta u Rijeci i člana Katedre za pravo Ekonomskog fakulteta u Zagrebu o valjanosti i učincima Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava i Cesije, te o nastupu pravnih učinaka Cesije kao i kompenzablnosti međusobnih tražbina tužitelja i tuženika; A-32 Preslika Dodatnog pravnog mišljenja prof. dr. sc. Hrvoja Markovinovića od 14. lipnja 2020.; A-33 Preslika dopisa tužitelja tuženiku od 24. svibnja 2020.; A-34 Preslika dopisa tužitelja tuženiku od 03. rujna 2020.; A-35 Saldo potraživanja od Uljanika na dan 22. rujna 2021. A-36 Dopis tuženika tužitelju od 10. prosinca 2019. i 05. svibnja 2020. te A-37 Prijedlog Odluke Skupštine vjerovnika tuženika od 30. rujna 2020.; A-38 Tužba Kermas energije i podnesci umješača – Republike Hrvatske, Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 15. prosinca 2020. u predmetu br. P-437/2020 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Pazinu; A-39 Podnesak Republike Hrvatske u predmetu br. Z-2595/2021 koji se vodi pred Općinskim sudom u Puli; A-40 E-poruka od 9. lipnja 2020. kojom tužitelj obavještava tuženika o postojanju tužiteljeve povratne cesije Kermas energiji, radi naplate; A-41 Odgovor javnog bilježnika Zorke Čavajda na žalbu Kermas energije u predmetu Su-399/2019 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu; A-42 E-poruka punomoćnika tužitelja tuženikovom stečajnom upravitelju od 3. rujna 2019.g. s tužiteljevim prijedlogom sporazuma o deblokadi i A- 43 E-poruka tuženikovog stečajnog upravitelja tužitelju od 27. lipnja 2019. s tuženikovim prijedlogom Sporazuma o deblokadi; B-1 Dodatak Ugovora za Novogradnju 526 od 6. lipnja 2017.; B-2 Očitovanje na Izjavu o raskidu Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava od 26. veljače 2019.; B-3 Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu o otvaranju stečajnog postupka nad tuženikom posl. broj St-95/2019 od 20. svibnja 2019.; B-4 tuženikov Poziv za korištenje DATA ROOM-a od 15. veljače 2018. upućen Kermas energija d.o.o. Zagreb; B-5 dodatni zahtjevi Kermas energija d.o.o. i Brodotrogir d.d. od 6. ožujka 2018.; B-6 preslika članka iz tiskovine „Jutarnji list" od 11. srpnja 2018., autor Barbara Ban; B-7 tužiteljeva prijava tražbine u stečajnom postupku od 18. srpnja 2019. koja je dostavljena stečajnom upravitelju tuženika te koja prileži stečajnom spisu; B-8 dopis punomoćnika tužitelja odvjetnika Almira Dervišbegovića upućen Odboru vjerovnika stečajnoj upraviteljici tuženika Mariji Ružić 19. prosinca 2019.; B-9 dopis punomoćnika tužitelja odvjetnika Almira Dervišbegovića upućen stečajnoj upraviteljici tuženika Mariji Ružić 13. veljače 2020. sa priloženom Kompenzacijom od 18.prosinca 2019; B-10 e-mail poruka prokuriste tužitelja Marka Topića upućena ranijem stečajnom upravitelju tuženika od 27. lipnja 2020.; B-11 Pravno mišljenje prof. dr.sc. Hrvoja Markovinovića od 18. veljače 2020.; B-12 Revidirani financijski izvještaj tužitelja za 2018. godinu; B-13 Revidirani financijski izvještaj društva Kermas energija za 2018. godinu s napomenom da radi obimnosti dostavljaju određene stranice izvještaja, a cjelokupni izvještaji nalaze se na stranicama sudskih registara nadležnih sudova; B-14 „Ugovor o zajmu" od 24. srpnja 2018.; B-15 Zapisnik o deponiranju zadužnice broj OU-185/2019-1, DK-4/2019. od 30. prosinca 2019. te broj OU-185/2019-2, DK-472019 od 26. lipnja 2020. i B-16 Zapisnik sa sjednice Skupštine vjerovnika ULJANIK d.d. u stečaju od 30. rujna 2020.

7.2. U tijeku postupka su saslušani kao svjedoci raniji zakonski zastupnik tuženika Emil Bulić, raniji zaposlenici tuženika Duško Bambić i Milko Mihovilović, a svoje iskaze su dali i predsjednik Uprave tužitelja Nenad Končar, zamjenik predsjednika Nadzornog odbora tužitelja i ujedno punomoćnik tužitelja odvjetnik Almir Dervišbegović te prokurista tužitelja Marko Topić. Kako na ročište nisu pristupili

raniji stečajni upravitelj tuženika Damir Majstorović čije su saslušanje predložili tužitelj i tuženik te raniji zaposlenik tuženika Tomislav Černjul čije je saslušanje predložio tužitelj, Arbitražni sud je sukladno točci 20. Procesne odluke br. 2 koja predviđa: „Ako svjedok ne dođe na ročište, ili ako predstavnik stranke odnosno zakonski zastupnik ne dođe na ročište a svoj izostanak ne opravda, arbitražni sud može odlučiti da će se rasprava u ovoj pravnoj stvari zaključiti bez saslušavanja tog svjedoka, predstavnika stranke odnosno zakonskog zastupnika", odlučio da se rasprava u ovoj pravnoj stvari zaključi bez saslušanja nenazočnih svjedoka. Odluka je donesena nakon što su na usmenom ročištu provedeni svi ostali dokazi, a uvažavajući činjenicu da su stranke Arbitražnim sporazumom od 16. kolovoza 2021. predvidjele rok za dovršetak postupka od 120 dana, a koji se sukladno Procesnoj odluci 1 računa od dana osnivanja ad hoc Arbitražnog suda, tj. od dostave dokaza o uplatama (10. rujna 2021.).

7.3. Tužitelj je u tužbi predložio i izvođenje dokaza: „po potrebi, knjigovodstveno vještačenje poslovnih knjiga tužitelja i tuženika." Predmetni dokazni prijedlog nije proveden jer je Arbitražni sud zaključio da je kao prvo predmetni dokazni prijedlog nedovoljno određen jer nije jasno navedeno koje bi se sporne činjenice trebale nedvojbeno utvrditi predmetnim knjigovodstvenim vještačenjem, zatim da nije točno određeno koji dio bi se poslovnih knjiga trebao vještačiti a od tužitelja se nije tražilo sukladno načelu otvorenog pravosuđenja da precizno odredi taj dokazni prijedlog jer Arbitražni sud i nije smatrao taj dokaz bitnim za donošenje odluke.

8. Odluka o tužbenom zahtjevu

8.1. Između stranaka nije sporno da su sklopile Ugovor br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza te rasporedu deviznog priljeva iz ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda – pomoćni agregat NOV 526. EV. br. H401.25.PU.388 od 16. rujna 2016. (dalje. Ugovor za Novogradnju 525). Tijekom izvršavanja predmetnog ugovora došlo je do određenih problema pa su stranke 30. srpnja 2018. sklopile Ugovor o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama (dalje u tekstu: Ugovor o uređenju međusobnih odnosa). Nadalje, među strankama nije sporno da je tuženik 23. siječnja 2019. Izjavom o otkazu obročnog plaćanja novčane obveze po Ugovoru o uređenju međusobnih odnosa učinio dospjelom cjelokupnu tražbinu tuženika prema tužitelju temeljem tog ugovora u iznosu od 1.413.351,34 EUR-a sa zateznom kamatom. No, među strankama je sporno, kao što je i navedeno u točci 6.3. ovog Pravorijeka, da li je predmetna tražbina prestala prijebojem s tražbinom po osnovi Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava na nekretnini, koja je u dijelu prenesena (cedirana) na tužitelja od strane Kermas energije d.o.o.

8.2. Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018.

8.2.1. Tužitelj je u pogledu svojeg navoda da je stekao tražbinu prema tuženiku temeljem Ugovora o ustupu potraživanja – Cesiji od 31. kolovoza 2018. kojim je

njegovo povezano društvo Kermas energija d.o.o. dio svog potraživanja u iznosu od 1.700.000,00 EUR (plativo u kunama) prenijela (cedirala) na tužitelja, uz tužbu dostavio predmetni ugovor (dokaz A-10) iz kojeg proizlazi da su predmetni ugovor potpisale stranke i to u ime Kermas energije d.o.o. direktor Nenad Končar a u ime tužitelja direktor Tomislav Varga. Ugovori su bitan izvor prava i obveza stranaka, stoga je važan trenutak kada se smatra da je ugovor sklopljen odnosno zaključen. Naime, sklapanje ugovora je voljni, namjerni akt određenih ugovornih strana da svojim suglasnim izjavama volje stupe u određeni ugovorni odnos, stoga je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima tog ugovora. Odredbe o sklapanju ugovora sadržane su u člancima od 247. do 267. Zakona o obveznim odnosima, NN, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. (dalje u tekstu: ZOO) a predmetni ugovor sačinjen je u pisanom obliku, iako taj oblik nije uvjet za nastanak ugovora o cesiji. Kako su stranke tog ugovora o cesiji odlučile isti sačiniti u pisanom obliku, bitno je da je predmetna isprava valjano potpisana. Pravne osobe potpisuju ugovore na način da ugovor potpiše osoba ovlaštena za zastupanje uz navođenje imena tvrtke, s time da je kod nas još uvijek uobičajeno da se ime tvrtke ne piše već da se otiskuje pečat društva, no upotreba pečata nije uvjet za valjanost ugovora. Postojanje tražbine Kermas energija d.o.o. prema tuženiku temeljem Ugovor o zajmu od 24. srpnja 2018. (dokaz A-9) među strankama nije bilo sporno.

8.2.2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporavao činjenicu da je predmetni Ugovor o cesiji zaključen 31. kolovoza 2018. a kao argumente za svoje mišljenje navodi da u ožujku 2019. nije tadašnjoj upravi prezentirano postojanje Ugovora o cesiji, potom da dužnik nije obaviješten o cesiji sukladno čl. 82 st. 1. ZOO-a, potom da tužitelj nije cesiju proveo u svojim poslovnim knjigama te da postojanje cesije nije navedeno u Sporazumu o deblokadi, a Kermas energija d.o.o. je u svojoj prijavi tražbine vjerovnika u stečajnom postupku nad dužnikom Uljanik d.d. obračunala kamate i na taj dio cedirane tražbine.

8.2.3. Činjenicu da Ugovor o cesiji nije sklopljen dana kako je to navedeno u pisanoj ispravi je trebao dokazati tuženik jer je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, pa ukoliko u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog zahtjeva ili navoda. Dakle, dužnost je stranaka da kako u parničnom postupku tako i u arbitražnom postupku iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izglede za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja. Ta pravila obavezuju kako državni sud tako i arbitražni sud da uzme kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava: *idem est non esse aut non probari* (svejedno je: ne postojati ili ne biti dokazan).

8.2.4. Među strankama je sporna i činjenica da li je tužitelj na sastancima 26. veljače i 15. ožujka 2019. tuženika obavijestio o sklopljenom Ugovoru o cesiji od 31. kolovoza 2018., te da li mu je pokazao predmetni Ugovor. Radi dokazivanja predmetne činjenice su na usmenoj raspravi 13. prosinca 2031. saslušani

predstavnici tužitelja i tuženika odnosno raniji zakonski zastupnici i zaposlenici tuženika kao svjedoci. Predstavnici tužitelja, punomoćnik Almir Dervišbegović te zakonski zastupnik Nenad Končar, koji su bili na sastancima su izjavili da su na tim sastancima upoznali tadašnjeg direktora i druge djelatnike tuženika s predmetnim Ugovorom o cesiji, dok je direktor tuženika do otvaranja stečajnog postupka Emil Bulić naveo kako nije imao informacija o ugovoru o cesiji prije otvaranja stečajnog postupka. No, arbitražno vijeće je zaključilo da iskaz ranijeg zakonskog zastupnika tuženika Emila Bulića nije bio vjerodostojan s obzirom da je isti navodio kako su se spominjale cesije ali ništa konkretno iako je dao i priopćenje za medije u kojem spominje cesiju (dokazi A-17 i A-18) a na poseban upit o tom priopćenju je izbjegao odgovor i pričao o razdoblju kada je već otvoren stečajni postupak. Nadalje, nije ocijenjena vjerodostojnom ni njegova izjava da nije točno kako je podnio kaznenu prijavu protiv Nenada Končara, Tomislava Varge, Borisa Tolića i Danijela Hruškovca zbog kaznenih djela zlouporabe položaja, s obzirom da je predmetnu kaznenu prijavu podnijelo društvo Uljanik d.d. u kojem je on bio predsjednik uprave. Da je po nalogu uprave Uljanik d.d. pisana kaznena prijava potvrdio je i svjedok Duško Bambić, raniji zaposlenik tuženika, što je daljnja okolnost koja narušava vjerodostojnost iskaza Duška Bambića. Svjedok i član uprave tuženika do otvaranja stečajnog postupka Milko Mihovilović u svom je iskazu naveo da je tužitelj na sastanku 26. veljače 2019. rekao da je sklopljena cesija sa Kermas energijom ali navodi da nije vidio sam tekst ugovora. Svjedok Duško Bambić ne sjeća se da je spominjana cesija na predmetnim sastancima kao i da je dana izjava o prijeboju. Arbitražno vijeće je nakon provedenih dokaza zaključilo da se ne može sa sigurnošću zaključiti kako tužitelj nije obavijestio tuženika o tome da ima sklopljen Ugovor o cesiji s Kermas energijom d.o.o. jer svjedoci koje je tuženik predložio u pogledu navedenih okolnosti nisu vjerodostojno iskazivali na način da bi Arbitražni sud na nedvojben način zaključilo kako tužitelj nije obavijestio tuženika usmenim putem da je sklopljen Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. Pored navedenog, čak i u slučaju da tuženik nije bio obaviješten na predmetnim sastancima o svim detaljima predmetnog Ugovora o cesiji, to ne može biti dokaz iz kojeg bi se nedvojbeno zaključilo kako taj Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. nije sklopljen navedenog nadnevka.

8.2.5. Okolnost da dužnik nije obaviješten, sukladno čl. 82. ZOO-a, o ustupanju tražbine novom vjerovniku ne utječe na valjanost ustupanja jer za prijenos tražbine nije potreban pristanak dužnika već ga se mora samo obavijestiti o prijenosu tražbine. Sama činjenica da dužnik nije obaviješten o prijenosu tražbine dakle ne utječe na pravnu valjanost prijenosa te tražbine, već ista može biti pravno relevantna samo u slučaju kada je dužnik ispunio tražbinu ustupitelju prije obavijesti o ustupanju (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske (dalje: VSRH), Rev-1559/01 od 12. rujna 2001.). Kako u ovoj pravnoj stvari nije sporno da tuženik nije Kermas energiji d.o.o. podmirio predmetnu tražbinu temeljem Ugovora o zajmu, okolnost da dužnik nije obaviješten o sklopljenom Ugovoru o cesiji ne može dovesti do zaključka da taj ugovor nije sklopljen 31. kolovoza 2018.

8.2.6. Nadalje, nije relevantna ni okolnost da tužitelj nije odmah po sklapanju Ugovora o cesiji isto proveo u svojim poslovnim knjigama. Naime, stanje poslovnih knjiga nije nedvojbeni dokaz o tome da određeni pravni odnos postoji ili ne postoji. Doduše, točni su navodi punomoćnika tuženika Zdravka Čupkovića da odredbe Zakona o računovodstvu govore o povjerenju u poslovne knjige i vjerodostojnosti

knjigovodstvenih isprava koje se moraju knjižiti u poslovnim knjigama poduzetnika, te da isti zakon govori kako je svaki poduzetnik dužan uredno i ažurno voditi poslovne knjige i sastavljati financijske izvještaje za tekuću poslovnu godinu. Kao i da postoji javna objava koja je dostupna svima i iz koje se može uočiti da li je poduzetnik uredno vodio poslovne knjige i kakve promjene proizlaze iz tih knjiga. No, za slučaj kršenja tih propisa predviđena je prekršajna odgovornost. Naime, ako bi se smatralo da određeni poslovni odnos ne postoji samo zato što nije uvršten u poslovne knjige, onda bi svaki dužnik iz obveznog odnosa jednostavnim neuvrštavanjem knjigovodstvenih isprava izbjegao svoje obveze iz tog poslovnog odnosa. Stoga i ZPP u čl. 221. b st. 1. propisuje: „Ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno." Dakle, čak i u slučaju kada je određena poslovna dokumentacija uvrštena u poslovne knjige te je temeljem iste iskorišteno pravo na odbitak pretporeza, osoba koje je uvrstila poslovnu dokumentaciju u svoje poslovne knjige može u parničnom postupku dokazivati da predmetna tražbina ne postoji.

8.2.7. Nije relevantna ni činjenica da postojanje Ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018. nije navedeno u Sporazumu o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa br. H430/DK/2016 od 4. srpnja 2019. jer su navedenim Sporazumom o deblokadi stranke nastojale postići dogovor koji bi doveo do prestanka blokade žiro-računa tužitelja i izbjegao pokretanje stečajnog postupka nad tužiteljem. Pored toga, iz provedenog dokaznog postupka je razvidno da tuženik nije želio da u tekst Sporazuma o deblokadi bude uvrštena i činjenica da je sklopljen Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. Naime, sukladno iskazu Marka Topića, tužiteljevog prokuriste, sam prvotni prijedlog teksta tog sporazuma sačinio je tužitelj, ali tuženik je izvršio veći broj intervencija te je u konačnom tekstu sporazuma navedeno samo ono što je tuženik pristao da bude uvršteno.

8.2.8. Pored prethodno navedenog tuženik je u pogledu dokaza da je Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. antedatiran naveo i da je Kermas energija d.o.o. u svojoj prijavi tražbine u stečajnom postupku nad Uljanik d.d. obračunala kamate i na taj dio tražbine koji je ustupljen. No, Kermas energija d.o.o. nije u svojoj prijavi tražbine prijavila i ustupljeni dio glavnog duga već samo kamate, a u pogledu prijavljenih kamata na ustupljeni dio tražbine stečajni upravitelj u postupku utvrđivanja tražbina istu je prijavu osporio upravo iz razloga jer se taj dio prijavljene tražbine odnosi na ustupljeni dio tražbine (dokaz: A-26). Nije sporno da Kermas energija d.o.o. nije pokrenula parnični postupak radi utvrđivanja predmetne tražbine. Slijedom navedenog, iz same činjenice da je Kermas energija d.o.o. prilikom prijave tražbine vjerovnika u stečajnom postupku prijavila i tražbinu na ime obračunatih kamata na dio glavnice koju je ustupila tužitelju (ali nije prijavljen ustupljeni dio glavne tražbine) ne može se zaključiti da je zbog toga Ugovor o cesiji od 31. kolovoza 2018. antedatiran.

8.2.9. Slijedom navedenog, arbitražni sud je zaključio da tuženik nije dokazao da Ugovor o cesiji između tužitelja i njegovog povezanog društva Kermas energije d.o.o. nije sklopljen 31. kolovoza 2018.

8.3. Izjava o raskidu ugovora o zajmu od 22. veljače 2019. izjavljena od društva Kermas energija d.o.o. tuženiku

8.3.1. Među strankama nije bilo sporno da je tijekom ljeta 2018. s tužiteljem povezano društvo i to Kermas energija d.o.o. izabrano za strateškog partnera u procesu restrukturiranja Uljanika d.d., te da je Kermas energija d.o.o. 24. srpnja 2018. s tuženikom i društvom Uljanik brodogradilište d.d., kao založnim dužnikom, zaključilo Ugovor o zajmu sa zasnivanjem založnog prava na nekretnini, temeljem kojega je tuženiku dalo zajam u iznosu od 12.600.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, s fiksnom ugovornom kamatom po stopi od 3,85% godišnje te s rokom povrata od jedne godine, uz osiguranje upisom založnog prava na nekretnini tuženikovog društva – kćeri Uljanik brodogradilište d.d. No, 22. veljače 2019. Kermas energija d.o.o. izjavila je da raskida predmetni Ugovor o zajmu i zatražila povrat cjelokupnog zajma s pripadajućim kamatama, jer je od zaključenja Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava došlo do dramatičnog pogoršanja financijskih prilika tuženika. Tuženik je predmetnu Izjavu o raskidu ugovora o zajmu zaprimio 25. veljače 2019. Tuženik nije vratio primljeni zajam već je osporavao pravnu valjanost Izjave o raskidu ugovora o zajmu, stoga je među strankama sporno pitanje je li Ugovor o zajmu valjano raskinut Izjavom Kermas energije d.o.o. od 22. veljače 2019.

8.3.2. Izjava o raskidu Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava (dokaz A-12) dostavljena je tuženiku, a u toj izjavi je Kermas energija d.o.o. navela kako je evidentna činjenica da predmetni zajam tuženik kao zajmoprimac neće moći vratiti u roku, pa da raskida ugovor pozivom na čl. 364. ZOO-a. Kao dokaz predmetnih činjenica da tuženik neće moći vratiti zajam navedeno je da su ispunjena oba uvjeta za otvaranje stečajnog postupka iz čl. 5. st. 2. Stečajnog zakona, NN, br. 71/15 i 104/17 (dalje u tekstu: SZ) i to nesposobnost za plaćanje i prezaduženost, a u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu je Kermas energija d.o.o. bila odabrani strateški partner Uljanik grupe u procesu restrukturiranja, no jednostranom i paušalno obrazloženom odlukom uprave strateško je partnerstvo raskinuto. Istaknuto je i da je Kermas energija d.o.o. upisana kao založni vjerovnik na nekretnini Uljanik brodogradilišta d.d. ali ispred njezinog zaloga je upisan i zalog Privredne banke d.d. na iznose od 77.850.000,00 EUR-a i 16.000.000,00 EUR-a, a Uljanik d.d. se Ugovorom o zajmu obvezao poduzeti sve radnje kako bi se ishodilo brisovno očitovanje PBZ Banke Zagreb d.d. za uknjiženo drugo po redu založno pravo sukladno čl. 8. st. 1. Ugovora o zajmu, no isto nije dobiveno te predmetno založno pravo nije brisano.

8.3.3. Tuženik se očitovao na predmetnu izjavu (dokaz B-2) 26. veljače 2019. navodeći da su u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu vjerovniku Kermas energija d.o.o. bili poznate sve činjenice vezane uz prezaduženost tuženika pa smatra da nisu ispunjeni uvjeti za jednostrani raskid Ugovora o zajmu. Predmetne navode je tuženik istaknuo i u tijeku ovog postupka.

8.3.4. Člankom 364. ZOO-a propisano je: „Kad je prije isteka roka za ispunjenje obveze očito da jedna strana neće ispuniti svoju obvezu iz ugovora, druga strana može raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete." Ova odredba ZOO-a ne propisuje dodatne uvjete koje jedna od strana mora ispuniti kako bi imala pravo izjaviti da raskida ugovor, već je jedini uvjet za prijevremeni raskid ugovora taj da

8.3. Izjava o raskidu ugovora o zajmu od 22. veljače 2019. izjavljena od društva Kermas energija d.o.o. tuženiku

8.3.1. Među strankama nije bilo sporno da je tijekom ljeta 2018. s tužiteljem povezano društvo i to Kermas energija d.o.o. izabrano za strateškog partnera u procesu restrukturiranja Uljanika d.d., te da je Kermas energija d.o.o. 24. srpnja 2018. s tuženikom i društvom Uljanik brodogradilište d.d., kao založnim dužnikom, zaključilo Ugovor o zajmu sa zasnivanjem založnog prava na nekretnini, temeljem kojega je tuženiku dalo zajam u iznosu od 12.600.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, s fiksnom ugovornom kamatom po stopi od 3,85% godišnje te s rokom povrata od jedne godine, uz osiguranje upisom založnog prava na nekretnini tuženikovog društva – kćeri Uljanik brodogradilište d.d. No, 22. veljače 2019. Kermas energija d.o.o. izjavila je da raskida predmetni Ugovor o zajmu i zatražila povrat cjelokupnog zajma s pripadajućim kamatama, jer je od zaključenja Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava došlo do dramatičnog pogoršanja financijskih prilika tuženika. Tuženik je predmetnu Izjavu o raskidu ugovora o zajmu zaprimio 25. veljače 2019. Tuženik nije vratio primljeni zajam već je osporavao pravnu valjanost Izjave o raskidu ugovora o zajmu, stoga je među strankama sporno pitanje je li Ugovor o zajmu valjano raskinut Izjavom Kermas energije d.o.o. od 22. veljače 2019.

8.3.2. Izjava o raskidu Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava (dokaz A-12) dostavljena je tuženiku, a u toj izjavi je Kermas energija d.o.o. navela kako je evidentna činjenica da predmetni zajam tuženik kao zajmoprimac neće moći vratiti u roku, pa da raskida ugovor pozivom na čl. 364. ZOO-a. Kao dokaz predmetnih činjenica da tuženik neće moći vratiti zajam navedeno je da su ispunjena oba uvjeta za otvaranje stečajnog postupka iz čl. 5. st. 2. Stečajnog zakona, NN, br. 71/15 i 104/17 (dalje u tekstu: SZ) i to nesposobnost za plaćanje i prezaduženost, a u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu je Kermas energija d.o.o. bila odabrani strateški partner Uljanik grupe u procesu restrukturiranja, no jednostranom i paušalno obrazloženom odlukom uprave strateško je partnerstvo raskinuto. Istaknuto je i da je Kermas energija d.o.o. upisana kao založni vjerovnik na nekretnini Uljanik brodogradilišta d.d. ali ispred njezinog zaloga je upisan i zalog Privredne banke d.d. na iznose od 77.850.000,00 EUR-a i 16.000.000,00 EUR-a, a Uljanik d.d. se Ugovorom o zajmu obvezao poduzeti sve radnje kako bi se ishodilo brisovno očitovanje PBZ Banke Zagreb d.d. za uknjiženo drugo po redu založno pravo sukladno čl. 8. st. 1. Ugovora o zajmu, no isto nije dobiveno te predmetno založno pravo nije brisano.

8.3.3. Tuženik se očitovao na predmetnu izjavu (dokaz B-2) 26. veljače 2019. navodeći da su u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu vjerovniku Kermas energija d.o.o. bili poznate sve činjenice vezane uz prezaduženost tuženika pa smatra da nisu ispunjeni uvjeti za jednostrani raskid Ugovora o zajmu. Predmetne navode je tuženik istaknuo i u tijeku ovog postupka.

8.3.4. Člankom 364. ZOO-a propisano je: „Kad je prije isteka roka za ispunjenje obveze očito da jedna strana neće ispuniti svoju obvezu iz ugovora, druga strana može raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete." Ova odredba ZOO-a ne propisuje dodatne uvjete koje jedna od strana mora ispuniti kako bi imala pravo izjaviti da raskida ugovor, već je jedini uvjet za prijevremeni raskid ugovora taj da

je očito kako jedna strana neće ispuniti svoju obvezu iz ugovora u ugovorenom roku.

8.3.5. U konkretnom slučaju, u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu tuženik je bio likvidan, a sam tuženik ističe da je u tom trenutku bio ispunjen stečajni razlog prezaduženosti, pa da do dana davanja Izjave o raskidu ugovora o zajmu nije došlo do drugačijih okolnosti koje bi opravdavale raskid ugovora.

8.3.6. Člankom 7. SZ-a je propisano da prezaduženost postoji ako je imovina dužnika pravne osobe manja od postojećih obveza, s time da se ovo pravilo neće primijeniti ako se prema okolnostima slučaja (razvojnom programu, raspoloživim izvorima sredstava, vrsti imovine, pribavljenim osiguranjima i slično) osnovano može pretpostaviti da će dužnik pravna osoba nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću odnosno ako za obveze društva osoba solidarno odgovara član društva fizička osoba nad čijom imovinom nije pokrenut ili otvoren stečajni postupak. Člankom 110. SZ-a je, između ostalog, propisano da je prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka dužna bez odgode, a najkasnije 21 dan od dana nastanka stečajnoga razloga, podnijeti osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu, s time da ta osoba osobno odgovara vjerovnicima za štetu koju im je prouzročila propustom svoje dužnosti a pravo na naknadu štete zastarijeva u roku od pet godina od dana otvaranja stečajnoga postupka. U tijeku ovog postupka tuženik je samo načelno istaknuo da je bio prezadužen ali nije naveo da bi zbog postojanja stečajnog razloga prezaduženosti ispunio svoju zakonom propisanu obvezu i podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Naime, u pogledu stečajnog razloga prezaduženosti nije dovoljno samo utvrditi da li je imovina dužnika manja od postojećih obveza, jer ako se prema okolnostima slučaja osnovano može pretpostaviti da će dužnik nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću, onda taj stečajni razlog nije ispunjen. No, sama činjenica da uprava tuženika nije podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ukazuje na mogućnost da u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu još nije bio ispunjen stečajni razlog prezaduženosti. To tim prije što je u to vrijeme Kermas energija d.o.o. još uvijek kotirala kao strateški partner u restrukturiranju Uljanika d.d, što je ukazivalo na to da će se (provedbom programa restrukturiranja) ta prezaduženost riješiti, a što predstavlja jednu od iznimaka navedenih u članku 7. SZ.

8.3.7. Nadalje, u Izjavi o raskidu Ugovora o zajmu je navedeno da iz potvrde Financijske agencije od 21. veljače 2019. proizlazi da je tuženik u blokadi 114 dana, a ta okolnost nije postojala u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu. Člankom 110. st. 1. SZ-a je propisano da je Financijska agencija dužna podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako pravna osoba u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana, u roku od osam dana od isteka toga razdoblja. Dakle, ako već ranije sukladno čl. 110. st. 2. SZ-a uprava tuženika nije podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (što je bila dužna učiniti ako su postojali stečajni razlozi), u trenutku davanja Izjave o raskidu Ugovora o zajmu bilo je očito da će za nekoliko dana Financijska agencija podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tuženikom, a sukladno zakonom propisanoj obvezi.

Pored prethodno navedenog, u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu žiro- tuženika nije bio blokiran, dok je na dan 21. veljače 2019. račun tuženika u di 114 dana. Ove činjenice među strankama nisu sporne.

Nadalje, među strankama nije sporna činjenica kako je Kermas energija u trenutku sklapanja Ugovora o zajmu bila strateški partner za kturiranje tuženika a da je to strateško partnerstvo raskinuto krajem 2018. pa nutku davanja Izjave o raskidu Ugovora o zajmu Kermas energija d.o.o. više bila tuženikov strateški partner za restrukturiranje.

10. Slijedom prethodno navedenog, Arbitražni je sud utvrdio da je sukladno čl. ZOO-a davanjem Izjave o raskidu ugovora o zajmu od 22. veljače 2019. taj vor raskinut, s time da predmetna Izjava proizvodi pravni učinak prema niku sa danom 25. veljače 2019. kao danom kada je on zaprimio predmetnu u o raskidu ugovora o zajmu.

11. Slijedom prethodno navedenog, proizlazi da je tražbina Kermas energije o. prema tuženiku dospjela 25. veljače 2019. u cjelokupnom iznosu. Dakle, s danom dospjela je cjelokupna tražbina po Ugovoru o zajmu, što uključuje i onaj tražbine koji je Ugovorom o cesiji od 31. kolovoza 2018. prenesen na tuženika. me sklapanjem ugovora o cesiji tražbina ostaje nepromijenjena, a mijenja se no osoba kojoj dužnik treba ispuniti predmetnu tražbinu.

Izjave o prijeboju

1. Prijeboj (kompenzacija) je takav način prestanka obveznopravnog odnosa, kojeg dolazi kroz međusobno obračunavanje (prebijanje) tražbine koje dužnik prema vjerovniku, s protutražbinom koju vjerovnik ima prema dužniku. Naime, žnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje spjele. Da bi došlo do prijeboja potrebno je da se ispune određene pretpostavke je su i izričito predviđene u članku 195. ZOO-a i to:

1) tražbina i protutražbina u trenutku prijeboja moraju pravno postojati, kle tražbine moraju biti faktično postojati i moraju biti dospjele;

2) tražbine moraju biti uzajamne, odnosno mora postojati dvostranoobvezni avni odnos, temeljem kojeg su strane istovremeno međusobni vjerovnici i žnici;

3) tražbine moraju biti istovrsne, odnosno činidbe njihovih obveza moraju ti generične i sastojati se u zamjenjivim stvarima istog roda, kao npr. novac, žito, rašno. No, tražbine ne moraju potjecati iz iste pravne osnove, jer se za dnostrani prijeboj ne traži da postoji tzv. koneksitet tražbina;

4) gore opisane tražbine moraju biti i dospjele u smislu da su rokovi za obrovoljno ispunjenje postojećih obveza već nastupili i kod tražbine i rotutražbine pošto se radi o dvostrukom ispunjenju međusobno postojećih bveza. Dospjelom smatramo onu tražbinu čije ispunjenje vjerovnik već može ahtijevati od dužnika;

5) Tražbine moraju biti podobne za prijeboj.

8.4.2. Slijedom navedenog proizlazi da ZOO kao uvjet za prijeboj zahtijeva da su tražbine pravno postojeće, uzajamne, istovrsne i dospjele. Prijeboj ne nastaje čim se steknu zakonske pretpostavke za prijeboj, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj. Dakle, potrebna je jednostrana izjava volje o namjeravanom prebijanju, koju samoinicijativno izjavljuje dužnik, zahtijevajući od vjerovnika da se njihove međusobne tražbine prebiju, ili se isto to postiže prigovorom prebijanja ako vjerovnik zahtjeva od dužnika ispunjenje svoje tražbine.

8.4.3. Za davanje izjave o prijeboju nije propisana nikakva posebna forma, a nakon što je takva izjava dana, doći će do prijeboja, dakako ako su se ispunile i ostale pretpostavke za to, neovisno o tome da li se druga strana slaže s time. Međutim, nakon izjave o prijeboju smatra se da je prijeboj nastao onog trenutka kad su se ispunile pretpostavke za to. Dakle, pravni učinak kompenzacije nastaje onog trenutka kada su se stekli uvjeti za kompenzaciju, stoga ona djeluje retroaktivno, a ne od trenutka dane izjave o prijeboju već od onog trenutka kada su ispunjene sve zakonske pretpostavke da bi mogla nastupiti kompenzacija. Ovaj retroaktivni učinak dovodi do prestanka tražbine i protutražbine u trenutku kada su postale kompenzabilne, a u slučaju da su tražbine različitih veličina dolazi do razmjernog smanjenja veće tražbine dok ona manja u potpunosti prestaje. Pored toga istovremeno prestaju i sporedna prava kao što su jamstvo, zalog te prestaju dalje teći kamate i dr., te također otpada mogućnost dolaska u zakašnjenje ispunjenja.

8.4.4. Cesija je ugovor kojim vjerovnik svoju otuđivu tražbinu prenosi na drugu osobu. Stari vjerovnik odnosno ustupitelj tražbine naziva se cedent, novi vjerovnik odnosno primatelj ustupljene tražbine naziva se cesionar, a dužnik se naziva cesus. Dužnik nije stranka ugovora o cesiji, niti je za valjanost ugovora o cesiji potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Ugovorom o cesiji dužnik ne može biti doveden u teži položaj nego što je bio prema osnovnom pravnom odnosu iz kojeg proistječe potraživanje prema njemu, stoga mu promjena osobe kojoj treba ispuniti tražbinu ne smije stvarati dodatne poteškoće. Ugovorom o ustupu potraživanja dolazi do promjene vjerovnika, ali se sam sadržaj obveze ne mijenja jer je cesija derivativan i translativan način stjecanja prava. Stoga tražbina na novog vjerovnika prelazi sa cjelokupnim dosadašnjim sadržajem. Između cesionara tj. primatelja tražbine i cesusa tj. dužnika uspostavlja se odnos koji je prije cesije postojao između cedenta i cesusa, a samom činjenicom cesije dužnik ne smije biti stavljen u gori položaj. Naime, samom činjenicom da je tražbina ustupljena, ta ista tražbina samo je prešla na novu osobu, ali se sadržaj nije promijenio pa dužnik istim ustupom nije stavljen u nepovoljniji niti u povoljniji od onoga položaja u kojem je bio prije ustupa. Predmetno je izričito propisano u čl. 84. ZOO-a gdje je određeno da cesionar ima prema cesusu ista prava koja je imao i cedent do ustupa tražbine. Kako dužnik nije sudjelovao kod sklapanja ugovora o cesiji, on može primatelju, pored prigovora koje ima prema njemu, istaći i one prigovore koje je mogao istaći ustupitelju do časa kad je saznao za ustupanje. Za valjanost ugovora o cesiji nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju, a ta obavijest, odnosno notifikacija je nužna kako bi sam dužnik znao kome treba ispuniti tražbinu.

8.4.5. U ovoj pravnoj stvari je između stranaka bio sporan i trenutak davanja izjave o prijeboju, a koju je tužitelj više puta isticao tuženiku usmenim putem, a kasnije i pisanim putem. Nije međutim sporno da je tužitelj tuženiku dao izjavu o prijeboju. Kako tuženik nije ispunio tražbinu Kermas energiji d.o.o. kao ranijem vjerovniku, samo vrijeme kada je dana izjava o prijeboju nije bitno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, jer neovisno o tome kada je dana sama izjava o prijeboju, učinak takve izjave je jednak odnosno dovodi do prestanka tražbine u onom trenutku kada su se tražbina tužitelja i protutražbina tuženika srele.

8.4.6. Nije relevantan niti navod tuženika da je tužitelj isticao u svojim izjavama o prijeboju različite datume s kojima smatra da su tražbine prestale, jer do prijeboja dolazi u trenutku kada su ispunjeni svi zakonom propisani uvjeti neovisno o navodima u samoj Izjavi o prijeboju. Naime, člankom 196. ZOO-a je propisano da prijeboj ne nastaje čim se ispune pretpostavke za to, nego tek izjavom o prijeboju. Nakon izjave o prijeboju smatra se da je učinak prijeboja nastao onoga trenutka kad su se ispunile pretpostavke za to.

8.4.7. Svi vjerovnici dužnika mogu svoje tražbine ostvarivati samo u okviru stečajnog postupka. No ako je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imao, na temelju zakona ili ugovora, pravo na prijeboj, otvaranje stečajnoga postupka je bez utjecaja na to njegovo pravo, stoga on zadržava pravo na prijeboj (čl. 174. SZ-a). Ako su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka tražbine ili jedna od tražbina koje se imaju prebiti, još pod odgodnim uvjetom ili još nisu dospjele ili još nisu upravljene na istovrsne činidbe, do prijeboja će doći tek kada za to budu ispunjeni potrebni uvjeti. Tu je isključena primjena odredaba čl. 140. i 144. SZ po kojima nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnog postupka, a tražbine vezane uz raskidni uvjet se, sve dok uvjet ne nastupi, uzimaju u obzir kao bezuvjetne tražbine. Naime, prijeboj je isključen ako tražbina kojom se prijeboj treba izvršiti postane bezuvjetna i dospjela prije nego što prijeboj postane moguć. Prijeboj nije dopušten temeljem članaka 176. SZ-a ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka, potom ako je stečajni vjerovnik svoju tražbinu stekao od drugoga vjerovnika tek nakon otvaranja stečajnoga postupka te ako je stečajni vjerovnik tražbinu stekao ustupom za posljednjih šest mjeseci prije dana otvaranja predstečajnoga postupka, odnosno ako nije otvoren predstečajni postupak za posljednjih šest mjeseci prije dana otvaranja stečajnoga postupka, a znao je ili morao znati da je dužnik postao nesposoban za plaćanje ili da je protiv njega podnesen prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka, odnosno prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka. Iznimno, prijeboj će biti dopušten ako se radi o tražbini koja je ustupljena u svezi s ispunjenjem neispunjenih ugovora ili o tražbini čije je pravo na ispunjenje ponovno stečeno uspješnim pobijanjem pravnoga posla dužnika te ako je stečajni vjerovnik mogućnost prijeboja stekao pobojnom pravnom radnjom.

8.4.8. Slijedom prethodno navedenog, Arbitražni je sud utvrdio da je u ovoj pravnoj stvari tužitelj tražbinu prema tuženiku stekao temeljem Ugovora o cesiji 31. kolovoza 2018., a kojim ugovorom je Kermas energija d.o.o. dio svoje tražbine prema tuženiku u iznosu od 1.700.000,00 EUR (plativo u kunama) prenijela (cedirala) na tužitelja. Kermas energija d.o.o. je imala tražbinu prema tuženiku

temeljem Ugovora o zajmu koji je raskinut 25. veljače 2019., a stečajni postupak nad tuženikom je otvoren 20. svibnja 2019.

8.4.9. Tuženik Uljanik d.d. u stečaju je imao prema tužitelju Adriadiesel d.d. tražbinu temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama. Tuženik je svojom Izjavom od 22. siječnja 2019. (dokaz A-5) tužitelju otkazao obročnu otplatu plaćanja novčane obveze.

8.4.10. Slijedom prethodno navedenog, Arbitražni je sud utvrdio da su se prethodno opisane obveze i to tražbina tužitelja prema tuženiku i protutražbina tuženika prema tužitelju srele dana 25. veljače 2019., neovisno o tome kada je točno tuženik zaprimio Izjavu o prijeboju tužitelja i koji je točno datum prestanka obveza naveden u toj Izjavi o prijeboju.

8.4.11. Za prethodno navedeni zaključak nije relevantno što su tužitelj i Kermas energija d.o.o. 20. veljače 2019. zaključili Ugovor o ustupanju radi ispunjenja, jer u slučaju kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi naplaćivanja, njegova se obveza gasi odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati tu ustupljenu tražbinu. (čl. 88. SZ-a) a u ovom slučaju dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju, čak i kad je obaviješten o ustupanju. Ovakva mogućnost proizlazi iz činjenice da se cedentova tražbina podmiruje tek kad se cesionar naplatio, stoga ako je cedent primio ispunjenje od cesusa, onda je on obvezan podmiriti svoju tražbinu prema cesionaru.

8.4.12. Neosnovano je tuženik isticao u tijeku postupka da je tužitelj svoje pravo kao stečajni vjerovnik konzumirao podnošenjem prijave tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom. Naime, kako je gore obrazloženo, tražbine tužitelja i tuženika prestale su prijebojem prije otvaranja stečajnog postupka. Stoga nije relevantna činjenica da je u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama Trgovačkog suda u Pazinu posl. Br. St-95/2019-123 od 6. rujna 2019. utvrđeno da je tražbina tužitelja osporena u stečajnom postupku. Naime, iz samog Rješenja (Dokaz A-26) proizlazi da je stečajni upravitelj osporio predmetnu tražbinu „zbog toga što potraživanje dužnika prelazi prijavljeni iznos tražbine." Iz takvog utvrđenja se može zaključiti da je raniji stečajni upravitelj smatrao da se prijavljena tražbina tužitelja i protupotražbina koju tuženik ima prema tužitelju mogu prebiti i prestati na taj način.

8.4.13. Člankom 263. SZ-a propisano je da se tražbina smatra utvrđenom ako je na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj i ne ospori stečajni vjerovnik, odnosno ako izjavljeno osporavanje bude otklonjeno. Stoga u slučaju kada je stečajni upravitelj izjavio da osporava tražbinu nekog od vjerovnika, sud nakon ispitnog ročišta sastavlja tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu odnosno tko je tražbinu osporio. Na temelju tablice ispitanih tražbina, sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine. Dakle, u slučaju kada je stečajni

upravitelj osporio određenu prijavljenu tražbinu, sud u stečajnom postupku, kao izvanparničnom postupku, ne može odlučivati o osnovanosti osporavanja, stoga nisu relevantni navodi tuženika da je tužitelj u ovom slučaju trebao izjaviti žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u stečajnom postupku nad tuženikom. Naime, žalba protiv tog rješenja bi mogla biti uspješna samo u slučaju da je sud u predmetnom rješenju pogrešno utvrdio da je izjavljeno osporavanje, a u ovom slučaju niti jedna stranka nije osporavala činjenicu da je raniji stečajni upravitelj tuženika prilikom svojeg očitovanja o prijavljenim tražbinama izjavio da osporava tražbinu tužitelja te da to osporavanje nije povučeno do kraja ispitnog ročišta.

8.4.14. Među strankama nije sporno da tužitelj nije pokrenuo postupak radi utvrđivanja osporene tražbine, no neosnovano tuženik ističe da je tužitelj svoje pravo kao stečajni vjerovnik konzumirao podnošenjem prijave tražbine. Naime, člankom 174. SZ-a propisano je: „Ako je u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka stečajni vjerovnik, na temelju zakona ili ugovora, imao pravo na prijeboj, otvaranje stečajnoga postupka ne utječe na to njegovo pravo."Dakle, tužiteljevo pravo na prijeboj nije prestalo samim otvaranjem stečajnog postupka. To njegovo pravo nije moglo prestati niti podnošenjem prijave tražbine u stečajnom postupku, jer u ovom slučaju tužitelj nije niti trebao podnositi prijavu u stečajnom postupku. Slijedom navedenog, ni donošenje rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama u kojem je tražbina tužitelja osporena „zbog toga što potraživanje dužnika prelazi prijavljeni iznos tražbine," ne može ukinuti pravo tužitelja na prijeboj.

8.4.15. Slijedom prethodno navedenog, ovaj Arbitražni sud ocjenjuje da je tražbina koju je Uljanik d.d. imao prema tužitelju temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama prestala putem prijeboja s tražbinom koju je tužitelj imao prema tuženiku temeljem Ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018., a kojim je na tužitelja Kermas energija d.o.o. prenijela dio svog potraživanja i to u iznosu od 1.700.000,00 EUR (plativo u kunama). To potraživanje je Kermas energija d.o.o. imala na temelju Ugovora o zajmu sa zasnivanjem založnog prava na nekretnini sklopljenog s tuženikom a temeljem kojeg je Kermas energija d.o.o. tuženiku dala zajam od 12.600.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, s fiksnom ugovornom kamatom po stopi od 3,85% godišnje. Predmetne tražbine su se srele 25. veljače 2019., pa je ovaj Arbitražni sud usvojio točku I. tužbenog zahtjeva koja glasi: Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula prema tužitelju Adriadiesel d.d. OIB 39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama, budući je ista prestala uslijed prijeboja s tražbinom tuženika prema tužitelju temeljem Ugovora o cesiji sklopljenog 31.8.2018. između Kermas Energije d.o.o. OIB 90910161636, Šeferova 6., Karlovac kao ustupitelja i Adriadiesel d.d.,

OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac, kao primatelja u iznosu od EUR 1.700.000,00 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a.

8.4.16. S obzirom da je utvrđeno kako je obveza tuženika temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama - prestala, Arbitražni sud je usvojio i točke tužbenog zahtjeva kojima je tužitelj tražio da mu tuženik vrati ugovorena sredstva osiguranja predmetne tražbine i to zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zorki Čavajda iz Zagreba pod. br. Ov-8559/2018 od 30.7.2018. na iznos od EUR 1.400.000,00 s kamatama te da izda brisovno očitovanje glede fiducijarnog vlasništva nad pokretninama prenesenim Zaključkom br. 637/321-19/2 Financijske agencije od 22. ožujka 2019. Predmetne točke tužbenog zahtjeva su bile postavljeni pod rednim brojem III. i IV. u Arbitražnom sporazumu odnosno u tužbi, a usvojene su uvažavajući činjenicu da je tražbina tuženika koja se osiguravala tim sredstvima osiguranja prestala pa tuženik više nema pravnog osnova za zadržavanje tih sredstava osiguranja.

8.5. Sporazum o deblokadi

8.5.1. Među strankama nije sporno da je 4. srpnja 2019. među njima sklopljen Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama.

8.5.2. Iz Sporazuma o deblokadi (dokaz: A-21) proizlazi da je Uljanik 11. ožujka 2019. podnio na naplatu Zadužnicu koju je Adriadiesel izdao istodobno s potpisom Ugovora (solemnizirana pod brojem Ov-8559/2018 od 30. srpnja 2018.), da su računi Adriadiesela blokirani 12. ožujka 2019. te da ta blokada traje neprekidno do dana potpisa Sporazuma. Predmetni Sporazum je sklopljen radi otklanjanja pretpostavaka za pokretanje stečajnog postupka nad Adriadieselom, te su stranke dogovorile da će (čl. 3. Sporazuma), nakon što se ispune ugovorene obveze, staviti izvan snage Izjava o otkazu obročnog plaćanja novčane obveze. Iako u samom tekstu Sporazuma o tome nije ništa navedeno, iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je prije samog sklapanja ovog Sporazuma tužitelj upoznao tuženika sa činjenicom sklapanja Ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018. te da je usmeno izjavio i prijeboj međusobnih tražbina.

8.5.3. S obzirom na prethodno navedeno, Arbitražni sud je zaključio da ovaj Sporazum o deblokadi u osnovi predstavlja ugovor o nagodbi, s obzirom da je u čl. 150. ZOO-a propisano da ugovorom o nagodbi osobe između kojih postoji spor ili neizvjesnost o nekom pravnom odnosu, uzajamnim popuštanjima prekidaju spor, odnosno otklanjaju neizvjesnost i određuju svoja uzajamna prava i obveze. Postoji neizvjesnost i kad je ostvarenje određenog prava nesigurno.

8.5.4. Člankom 158. ZOO-a propisano je da je nagodba ništetna ako je zasnovana na pogrešnom vjerovanju obaju ugovaratelja da postoji pravni odnos koji ustvari ne postoji i ako bez toga pogrešnog vjerovanja ne bi među njima bilo ni spora ni neizvjesnosti. Prvi stavak propisuje da, ako je ugovor o nagodbi zasnovan na pogrešnom vjerovanju oba ugovoratelja da postoji pravni odnos koji ustvari ne postoji (npr. da postoji obveza a ona ne postoji, da postoji šteta a ona ne postoji) i ako bez toga pogrešnog vjerovanja ne bi bilo ni spora ni neizvjesnosti (pa ni uvjeta za nagodbu jer su to pretpostavke za ugovor o nagodbi), nagodba je ništetna. Ovo pravilo odraz je potrebe da su strankama jasne okolnosti koje ih navode na sklapanje nagodbe, paako te okolnosti ne postoje, onda ne dolazi do nagodbe. Dakle, da bi došlo do sklapanja ugovora o nagodbi, mora postoji spor ili neizvjesnost o nekom pravnom odnosu te stranke uzajamnim popuštanjima prekidaju spor, odnosno otklanjaju neizvjesnost i određuju svoja uzajamna prava i obveze. Dodatno je propisano da postoji neizvjesnost i kad je ostvarenje određenog prava nesigurno.

8.5.5. U konkretnom slučaju, ostvarivanje prava tužitelja temeljem Ugovora o cesiji i Izjave o prijeboju u trenutku sklapanja Sporazuma o deblokadi bilo je nesigurno jer je tuženik osporavao postojanje tog prava, a tužitelj je u trenutku sklapanja Sporazuma o deblokadi osporavao da tražbina tuženika postoji iako je tuženik u tom trenutku naplaćivao svoju tražbinu na način da je Zadužnica bila na naplati na računu tužitelja. Činjenica je da je Sporazum sklopljen 4. srpnja 2019., a da je blokada računa tužitelja trajala od 12. ožujka 2019. Člankom 110. st. 1. SZ-a propisano je da je Financijska agencija dužna podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako pravna osoba u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana, u roku od osam dana od isteka toga razdoblja.

8.5.6. Slijedom prethodno navedenog, Arbitražni sud je utvrdio da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti iz čl. 158. ZOO-a, pa se smatra da je nagodba sadržana u Sporazumu o deblokadi ništetna jer su u trenutku sklapanja Sporazuma o deblokadi oba ugovaratelja smatrala da još uvijek postoji odnos iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama, s time da je ostvarivanje prava tužitelja iz Ugovora o cesiji od 31. kolovoza 2018. te danih izjava o prijeboju u trenutku sklapanja predmetnog Sporazuma o deblokadi bilo nesigurno.

8.5.7. Stoga je ovaj Arbitražni sud usvojio tužbeni zahtjev naznačen u točci V. kojim je traženo da se utvrdi ništetnim Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama sklopljen 4. srpnja 2019.

8.6. Odbačaj točke II. tužbenog zahtjeva

8.6.1. U točci II. tužbenog zahtjeva tužitelj je tražio slijedeće: „Nalaže se tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da u svojim polovnim knjigama provede dug temeljem Ugovora o cesiji sklopljenog 31. kolovoza 2018. između Kermas Energije d.o.o. OIB 90910161636, Šeferova 6., Karlovac kao ustupitelja i Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac, kao primatelja u iznosu od EUR 1.700.000,00 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, u roku od 15 dana, kao i prijeboj istog s tražbinom tuženika iz točke I. ovog pravorijeka, a u suprotnom će ovaj pravorijek zamijeniti isto."

8.6.2. Dakle, tužitelj je tražio da se naloži provođenje određene dokumentacije odnosno određenog odnosa u poslovnim knjigama tuženika. Temeljem čl. 3. st. 1. ZA propisano je da stranke mogu ugovoriti domaću arbitražu za rješavanje sporova o pravima kojima mogu slobodno raspolagati. U smislu citirane odredbe, arbitrabilnost ne postoji ako se radi o sporu za koji je zakonom izrijekom predviđena samo sudska zaštita prava i ako se spor vodi o pravu koje je uređeno strogim propisima i kojim stranke ne mogu slobodno raspolagati.

8.6.3. Člankom 4. st. 2. Zakona o sudovima (NN, br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20.) propisano je da se odlučivanje u pojedinim pravnim stvarima iz sudskog djelokruga ugovorom može povjeriti arbitražnim sudovima sukladno zakonu. Nadalje, člankom 21. istog zakona je između ostalog propisano da trgovački sudovi odlučuju u parničnim i izvanparničnim stvarima kada je to propisano posebnim zakonom.

8.6.4. Člankom 1. ZPP-a je propisano da se tim zakonom uređuju pravila postupka na temelju kojih sud raspravlja i odlučuje u sporovima o osnovnim pravima i obvezama čovjeka i građanina, o osobnim i obiteljskim odnosima građana te u radnim, trgovačkim, imovinskim i drugim građanskopravnim sporovima, ako zakonom nije za neke od tih sporova određeno da u njima sud rješava po pravilima kojega drugog postupka.

8.6.5. Člankom 1. Zakona o računovodstvu (NN, br. 78/15., 134/15., 120/16., 116/18., 42/20., 47/20.) je propisano da se tim Zakonom uređuje računovodstvo poduzetnika, razvrstavanje poduzetnika i grupa poduzetnika, knjigovodstvene isprave i poslovne knjige, popis imovine i obveza, primjena standarda financijskog izvještavanja i tijelo za donošenje standarda financijskog izvještavanja, godišnji financijski izvještaji i konsolidacija godišnjih financijskih izvještaja, izvještaj o plaćanjima javnom sektoru, revizija godišnjih financijskih izvještaja i godišnjeg izvješća, sadržaj godišnjeg izvješća, javna objava godišnjih financijskih izvještaja i godišnjeg izvješća, Registar godišnjih financijskih izvještaja te obavljanje nadzora. Nadalje je između ostalog propisano da je poduzetnik dužan prikupljati i sastavljati knjigovodstvene isprave, voditi poslovne knjige, te sastavljati financijske izvještaje sukladno ovom Zakonu i na temelju njega donesenim propisima, poštujući pri tome standarde financijskog izvještavanja te temeljna načela urednog knjigovodstva. No, temeljem čl. 36. st. 1. tog Zakona, Ministarstvo financija, Porezna uprava nadležna je za obavljanje nadzora poduzetnika u dijelu računovodstvenih poslova radi provjere obavlja li poduzetnik računovodstvene poslove u skladu s odredbama tog Zakona, drugih zakona kojima se uređuje

obavljanje poslova poduzetnika, a koji sadržavaju odredbe u vezi s računovodstvenim poslovima te propisima donesenim na temelju tih zakona. U čl. 42. Zakona o računovodstvu su propisane prekršajne kazne za osobe koje ne vode uredno poslovne knjige.

8.6.6. Slijedom prethodno navedenog, ovaj je Arbitražni sud utvrdio da nije nadležan za donošenje odluke o tužbenom zahtjevu u kojem bi se naložilo tuženiku da u svojim polovnim knjigama provede dug temeljem Ugovora o cesiji sklopljenog 31. kolovoza 2018. kao i da provede prijeboj istog s tražbinom tuženika. Naime, kao što je navedeno i u točci 8.2.6. ovog pravorijeka, vođenje poslovnih knjiga je obveza poduzetnika temeljem prisilnih propisa, stoga tuženik koji nije uredno proveo sve utvrđene poslovne događaje može odgovarati za počinjenje prekršaja, a s obzirom na činjenicu da je tuženik društvo u stečaju nepoštivanje obveza urednog vođenja poslovnih knjiga može biti i razlog za razrješenje stečajnog upravitelja zbog nezakonitog i nepravilnog rada.

8.6.7. Iako je u ovoj odluci utvrđeno da je tražbina tuženika prema tužitelju s osnove Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama prestala 25. veljače 2019. kada su ispunjeni svi zakonom propisani uvjeti za prestanak te tražbine prijebojem s tražbinom koju tužitelj ima prema tuženiku sa osnove tražbine koju je stekao temeljem Ugovora o cesiji 31. kolovoza 2018. i dane izjave o prijeboju, Arbitražni sud ocjenjuje da nije nadležan za donošenje odluke kojom bi se bilo kojoj od stranaka naložilo provođenje istoga u poslovnim knjigama tužitelja, a niti bi se takva odluka mogla prisilno provesti.

9. Odluka o troškovima arbitražnog postupka

U točci 5.13. Arbitražnog sporazuma od 16. kolovoza 2021. stranke su ugovorile da će snositi troškove Arbitraže svaka u jednoj polovici, potom da će sredstva potrebna za pokriće eventualnih troškova izvođenja dokaza (uključivo i vještačenja, tumačenja i sl.) i putnih troškova arbitara predujmiti stranke svaka u jednoj polovici u skladu s posebnom odlukom Arbitražnog suda o tome kao i da će svaka stranka snositi svoje troškove zastupanja i savjetovanja, neovisno o uspjehu u sporu. Stoga stranke nisu postavile zahtjev za naknadu troškova ovog arbitražnog postupka niti je Arbitražni sud odlučivao o naknadi troškova.

10. Konačna odluka

Ad hoc Arbitražni sud osnovan Arbitražnim sporazumom Uljanika d.d. u stečaju i Adriadiesela d.d. 16. kolovoza 2021. u sastavu tri arbitra, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, kao predsjednice arbitražnog vijeća te izv. prof. dr. sc. Gordana Stankovića i doc.dr.sc. Jakoba Nakića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari između tužitelja Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac koga zastupaju odvjetnik Almir Dervišbegović, 10090 Zagreb, Vrapčanska putina 5 C i

Marko Topić, 10000 Zagreb, Januševečka 20, zastupaju pojedinačno, te Darko Prpić, stalni sudski vještak za financije, računovodstvo i vrijednosne papire iz Zagreba, Ilica 213, zastupa skupno s jednim od prethodno navedenih punomoćnika, protiv tuženika Uljanik d.d. u stečaju, OIB:56243843109, Flaciusova 1, Pula, koga zastupaju Danijela Kovačić i Jasenka Perković, odvjetnice u ZOU Danijela Kovačić i Jasenka Perković iz Rijeke, Ivana Dežmana 10/I i Zdravko Čupković iz Rijeke, dr. Zdravka Kučića 3. radi utvrđenja i činidbe, nakon što je pažljivo pregledao i proučio sve pisane podneske i dokaze koje su stranke iznijele te nakon ročišta na kojem su bili prisutni punomoćnici stranaka i na kojem su stranke usmeno iznijele svoje navode te su saslušani svjedoci i predstavnici stranaka u vezi s međusobnim sporom, kako je detaljno opisano u ovoj odluci, Arbitražni sud ovime jednoglasno donosi i objavljuje slijedeći

PRAVORIJEK

A. Usvajaju se tužbeni zahtjevi koji glase:

I. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula prema tužitelju Adriadiesel d.d. OIB 39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac temeljem Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama, budući je ista prestala uslijed prijeboja s tražbinom tuženika prema tužitelju temeljem Ugovora o cesiji sklopljenog 31. kolovoza 2018. između Kermas Energije d.o.o. OIB 90910161636, Šeferova 6., Karlovac kao ustupitelja i Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac, kao primatelja u iznosu od EUR 1.700.000,00 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a.

II. Nalaže se tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da tužitelju Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac vrati u posjed zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zorki Čavajda iz Zagreba pod. br. Ov-8559/2018 od 30. srpnja 2018. na iznos od EUR 1.400.000,00 s kamatama u roku od 15 dana.

III. Nalaže s tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da tužitelju, Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac izda brisovno očitovanje glede fiducijarnog vlasništva nad pokretninama prenesenim Zaključkom br. 637/321-19/2 Financijske agencije od 22. ožujka 2019. g. u roku od 15 dana, a u suprotnom će ovaj pravorijek zamijeniti isto.

IV. Utvrđuje se da je ništetan Sporazum o deblokadi i uređenju međusobnih odnosa iz Ugovora o uređenju određenih međusobnih odnosa iz ugovora br. H430/DK/2016 o komisionom poslu izvoza, te rasporedu deviznog priljeva iz Ugovora o prodaji zajedničkog izvoznog proizvoda – broda-pomoćni agregat-nov 526, ev.rv. H402.25.PU.388 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretninama sklopljen 4. srpnja 2019.

021.

B. Odbacuje se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Uljanik d.d. u stečaju OIB 56243843109, Flaciusova 1, Pula da u svojim poslovnim knjigama provede dug temeljem Ugovora o cesiji sklopljenog 31. kolovoza 2018. između Kermas Energije d.o.o. OIB 90910161636, Šeferova 6., Karlovac kao ustupitelja i Adriadiesel d.d., OIB:39535117137, Mala Švarča 155, Karlovac, kao primatelja u iznosu od EUR 1.700.000,00 u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, u roku od 15 dana, kao i prijeboj istog s tražbinom tuženika iz točke I. ovog pravorijeka, a u suprotnom će ovaj pravorijek zamijeniti isto."

Datum 29. prosinca 2021.

Mjesto arbitraže: Rijeka

Predsjednica vijeća

doc.dr.sc. Jelena Čuveljak

Član vijeća:

izv. prof. dr. sc. Gordan Stanković

Član vijeća:

doc.dr.sc. Jakob Nakić